

LIAUDIES BALSAS

KANADOS LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS

The PEOPLE'S VOICE, Lithuanian Weekly, Published by the Lithuanian Press Association, 180 Claremont St., Toronto 8, Ontario

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa

Kaina 10 ct.

Nr. 8

Pentadienis, Vasario (February) 24, 1961, Toronto, Ontario

METAI XXX

Su Mažiau Išlaidų Esą Galima Duoti Kanadiečiams Pilną Socialią Saugumą

NIAGARA FALLS. — Kalbėdamas Ontarijos Darbo Federacijos konferencijoje apšvietos klausimu, Toronto universiteto profesorius J. Morgan patiekė planą, kurs suteiktų kanadiečiams pilną socialią užtikrinimą su mažiau išlaidų, negu dabar išleidžiama, jeigu vyriausybė tą planą priimtų.

Jo planas reikalauja, kad būtų įvesta sveikatos apdrauda, ligos pašalpa, kad susirgus žmonės nenustotų pajamų; parama likusiems atsitikime šeimos maitintojo mirties; senatvės apdrauda; parama atsitikime sužalojimo.

Siam planui finansuoti užtektų 15 procentų šalies pajamų. Dabar išleidžiama nuo 10 iki 12 procentų sveikatos ir socialinės gerovės reikalingam, bet labai mažai pagalbos suteikiama.

Finansus tai socialiai apdraudai turi sukelti mokesčiai nuo algų, nuo pelnų ir t.t.

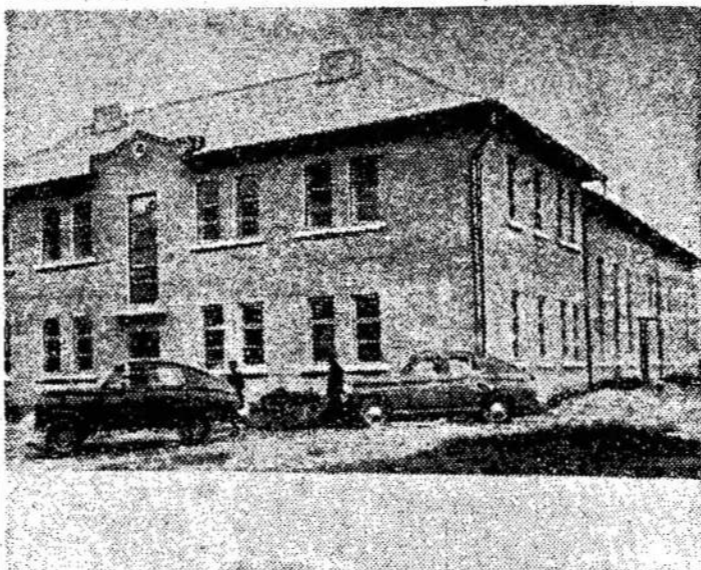
Profesorius D. E. Armstrong iš McGill universiteto kaltino valdžią už dabartinių krizių. Jis sakė, kad valdžia visai suvaržė finansus ir dabar dėl to pasireiškia depresija.

Profesorius Kenneth McNaught kritikavo Kanados Darbininkų Kongresą už atmetimą Kanados neutralumo be reikiamų diskusijų konvencijoj. Kitaip sakant, jis pasmerkė viršūnių tarimą be reikiamo suvažiavimo.

"Svargų žinoti, ką dauguma naujosios partijos mano," sakė jis. "Dabartiniu metu yra skirtumas tarp CCF ir KDK".

Profesorius McNaught yra neutralumo šalininkas. Jis sako, kad Kanada daugiau pasitarnautų taikai, jeigu ji išieitų iš militarinių blokų ir veiktų kaip tarpininkė.

Jis sako, kad nei viena šalis netiki mitui, jog "sulai-komoji" jėga tikrai gali pastoti kelią karui. NATO, sako jis, yra daugiau provokacinė organizacija, negu apsaugos.

Pasvalio rajono "Istros" kolūkyje atidaryti nauji kultūros namai, kuriuose kolūkiečiai pasistatė savo jėgomis. Tai didžiulis dviejų aukštų mūrinis pastatas. Jame yra erdvi 500 žiūrovų salė, darbo kambariai saviveiklininkams.

Savo jėgomis naujus kultūros namus taip pat statosi "Atžalyno", "Vaškų", "Pavasario", "Žadeikonų" ir kitų kolūkių žemdirbiai, Mikoliškių tarybinis ūkis.

Nuotraukoje: nauji "Istros" kolūkių kultūros namai.

Darbiečiai Ragina Kviesti Chou En-lai

LONDONAS. — Anglijos darbiečiai ragina premjerą Macmillaną, kad jis kvieštų Anglijon atsilankyti Kinijos premjerą Chou En-lai ir pats stengtųsi nuvykti Kinijon. Darbiečių supratimu, gerinimas Anglijos ir Kinijos tarpusavio santykių daug padėtų gerinti santykius ir su TSRS.

Išleistame lapelyje darbiečiai pažymi, kad susitaikymui su Kinija iniciatyvos turi imtis Anglija, o ne Washingtonas, kai Amerikos santykiai su ta šalimi tebėra nepavydėtini.

ORO LINIJOS PALEIS 60,000

NEW YORK. — Šešios didžiosios Jungtinių Valstijų oro linijos tur būt paleistotostogų 60,000 tarnautojų. Sustreikavus jų inžinieriams, orlaivių judėjimas pasidarė neįmanomas.

NEW YORK. — Jungtinių Tautų sekretorius pranešė, kad Kongo dar 6 lyderiai, Lumumbos politikos šalininkai yra nužudyti.

TS Pajėgi ir A-bombą Paleisti su Sputniku

WASHINGTON. — Įžymus amerikietis ekspertas kosmoso erdvės Dr. Hugh L. Dryden mano, jog Tarybų Sąjunga gali pajėgti paleisti sputnike atominę bombą skrieti aplink Žemę ir kur tik nori numentsti ją.

Mokslininkai stačiai stebina, kad TSRS mokslininkai pajėgė išmesti į erdvę daugiau kaip 7 tonų sunkumo objektą. Kol Amerika pajėgs tai padaryti užtruks mažiausia penkeri metai, jis sako.

PENKI JAV KARO LAIVAI PRIE KONGO

WASHINGTON. — Penki JAV karo laivai, du iš jų išsodinimo kariuomenės, randasi prie Guinėjės įlankos. Nors jie tenai kaip "svečiai", bet jie gali būti greitai panaudoti iškilimui kariuomenės Konge.

Išsodinimo laivuose yra 500 marinų.

WASHINGTON. — Kanados premjeras Diefenbakeris lankėsi čia ir turėjo pasikalbėjimą su prez. Kennedy.

Lordas Russell Grumoja Didesniais Išstojimais

LONDON. — Praėjusią savaitę šeštadienį 88 metų amžiaus britų filosofas lordas Bertrand Russell suorganizavo didelę demonstraciją prie apsigynimo ministerijos. Dalyvavo virš 4,000 asmenų. Jis šią demonstraciją pavadino civiliniu nepaklusnumu.

Demonstrantai išbuvo prie ministerijos tris valandas, protestuodami prieš tai, kad Britanijos vyriausybė leidžia amerikiečiams turėti atominių submarinų bazę Škotijoje.

Lordas Russell spaudos atstovams pareiškė, kad jis nepatenkintas, kad policija nesinėmė jokių žygių prieš demonstrantus. Bet ši demonstracija buvusi tikta repetitija, pasirengimas didesnėms. Lordas Russell sako, kad

toks "civilinio nepaklusnumo" judėjimas turės privirsti vyriausybę daryti ką nors.

Jeigu Britanija nebūtų NATO narė, sako jis, ir neturėtų nuklinių bombų, Tarybų Sąjunga neturėtų prižasties pulti Britaniją. O atominiai ginklai, sako jis, nesuteikia Britanijai jokios apsaugos. Nuklinė ataka visai sunaikintų britų salų gyventojus. Truktų pusė valandos.

"Britanija yra be apsigynimo", sako jis, "nesvarbu ar mes turime sąjungininkus ar ne".

Jis dar abejoja, kad amerikiečiai keršytų Rusijai už Briatniją. Bet jei ir keršytų, tai britams iš to naudos nebūtų, nes jų gyvų tarpe nebūtų ir jie nežinotų, ką amerikiečiai daro.

Imperijos Lojalistų Lygos nariai, tačiau, bandė kelti triukšmą. Vienas, metė kiaušinį į lordą Russellą, kiti demonstrantus apipurkštė nuodais, naudojamais vabzdžiams naikinti.

Glasgowe demonstracija priėmė rezoliuciją, smerkiančią premjerą Macmillaną už leidimą amerikiečiams turėti Škotijoje atominių submarinų bazę.

Demonstracijos Prieš Belgiją

LONDON. — Įvyko masinės demonstracijos veik višose didesnėse šalyse prieš Belgijos ambasadų ryšium su nužudymu P. Lumumbos. Daug kur belgų ambasados buvo gerokai aplamdytos. Demonstracijos, kiek mažesniame laipsnyje, vyko ir prieš amerikiečius.

Demonstracijų priešakyje daugiausia Afrikos studentai, einą mokslus įvairiose šalyse, vyriausiai negrai.

Neabejojama, kad Lumumbą ir du jo draugus nužudė Katangos vyriausybės pareigūnai ar jos pasamdyti žudikai. O Katangos vyriausybė yra Belgijos interesų gynėja. Katangoje yra ir amerikiečių interesų ir jie veikia ranka rankon su belgais.

Kubos Sostinėje Griaudė Bombos

HAVANA. — Dėl Lumumbos nužudymo Kubos sostinėje taip pat kilo didžiausias pasipiktinimas. Trečiadienio vakare protesto mitingai vyko įvairiose miesto vietose, fabrikuose ir įstaigose. Tuo tarpu reakciniai nusiteikę elementai slapta pradėjo sprogdinti bombas gąsdinimui žmonių. Bombos sprogo net keliolikoje miesto vietų.

Havanos universiteto mitingė dalyvavo apie 10,000 studentų ir šiaip jau žmonių. Tai buvo vienas iš didžiausių mitingų, nukreiptų prieš Lumumbos žudikus.

KARALIUS SKELBIA LAOSOS NEUTRALUMĄ

VIENTIANE. — Laosos karalius Savang Vatana skelbia, kad Laosas nori būti neutrali. Jis kviečia kaimynines valstybes atsiųsti stebėtojus.

Girdi, Oumo valdžia prinsiantit atitinkamą politiką.

Klausimas, žinoma, kiek galima pasitikėti karaliumi ir jo valdžia, iki šiol išlaikytą amerikiečių doleriais ir ginklais.

Iš Kanados Gyvenimo

Ontarijos seimelis pakeis Fair Accommodation Practices Act taip, kad aktas liestiktai tuos apartamentus, kurie turi virš 6 vienučių. Mažesni apartamentai nebus liečiami.

Darbo ministras Daley sako, kad mažesni apartamentai yra privatiškas reikalas ir kiekvienas savininkas turi turėti teisę pasirinkti tokius gyventojus, su kuriais bus jam maloniau gyventi. Didesni pastatai jau skaitosi visuomeninis reikalas.

Ontarijos Antidiskriminacijos Komisija taipgi bus pavadinta Žmonių Teisių Komisija.

Ontarijos Association of Rural Municipalities turėjo savo konvenciją ir nutarė reikalauti, kad Ontarijos provincialė vyriausybė paimtų ant savęs visas apšvietos išlaidas.

Čia turima mintyje pradinės ir vidurinės mokyklas, kurias dabar turi išlaikyti savivaldybės ir miestai apmaksuodami nuosavybes.

Atrodo, kad Kanadoje susiorganizuos privatiškas televizijos tinklas, kuris konkuruosis su valdišku televizijos tinklu.

Tinklą organizuoja tūlas Caldwell. Keturias neprigulmingas televizijos stotis jau įtraukė. Pagal federalės valdžios reikalavimą, jis turi turėti 6 stočių pritarimą. Reiškia, tik dviejų trūksta.

Siuo tarpu Kanadoje, be valstybinio tinklo, veikia 8 privatiškos televizijos stotys.

Vancouverietis W. A. Thomas, 17 metų vaikas, atsisakė nuo \$6,000 stipendijos, kurią jam paskyrė Jungtinės Valstijos. Jis nenori išsivadėti Kanados pilietybės.

Jis gavo stipendiją už gerą mokymąsi Kalifornijoje vidurinė mokykloje. Bet jis tos stipendijos negali gauti, jeigu jis nesutinka tapti Amerikos piliečiu.

Jis lankė mokyklą Kalifornijoje todėl, kad jo tėvas studijavo Stanfordo universitete, norėdamas gauti filosofijos daktaro laipsnį.

Saskačevanos premjeras T. C. Douglas pareiškė provincijos seimelio susirinkime, kad jis nenuleis rankų, kol bus įvesta sveikatos apdrauda provincijoje.

Jo planui yra nemaža opozicija, ypač iš gydytojų pusės. Aiškinama, kad jis neturi visuomenės įgaliojimo, kadangi jis buvo išrinktas su 41 procentų balsuotojų. CCF turi seimelyje 37 vietas iš 55.

Už bušelj už tuos kviečius,

Auto darbininkų unijos direktorius George Burt reikalauja, kad premjeras Diefenbakeris pareikalautų iš General Motors korporacijos patvirtinti ar užginčyti gandus, kad korporacija rengiasi iškelti savo įmones iš Windsor.

Darbininkai yra susirūpinę tais gaudais. Daugelis paliktų be darbo.

General Motors korporacijos įmonės Windsor veikia jau 36 metus.

Agrikultūros ministras Hamiltonas pareiškė, kad farmeriams už 1959-60 metų kviečius bus užmokėta po 10 centų už bušelj. Viso federalėi vyriausybei atsieis \$38,000,000.

Farmeriai gaus po 10 centurie buvo pristatyti į ele-

vatorius tarp rugpiūčio 1 dienos 1959 metų ir liepos 31 dienos 1960 metų.

Federalė valdžia, kaip atrodo, neskolins Torontui pinigų dėl pravedimo požeminio traukinio.

Torontas prašė bent \$58,000,000. Visop ožeminis traukinys kainuos virš \$200,000,000. Kanadietis

KESINOSI UZMUSTI FILIPINŲ PREZIDENTĄ

MANILA, Filipinai. — Čia įvyko pasikėsinimas užmusti prezidentą Carlos P. Garcia.

Trys vyrai, važiuodami automašina visu greitumu pro prezidento rezidenciją, sviedė bombą taip, kad susprogdinus namus. Bet bomba užkliuvo medį ir nepasiekus savo tikslo sprogo.

Du iš įtariamųjų atentatininkų suimti, ieškomas trečytis.

Kūdikiams Baldų Parodinis Išpardavimas Tiesiai iš Toronto Baldų Parodos Rinkos

Luksusiniai tvirti gardeliai su šlapumą nepraleidžiančiais pasterizuotais matrasėliais, nustatoma spyruokliais, dantuota trekele ir pritaikyta paklode.

Nauja žema kaina	\$27.95 kompletas
Reguliarė kaina	\$37.95
Kūdikiams vežimėlis	\$22.95 ir daugiau
Chrominė aukšta kėdė	\$ 9.95 ir daugiau
Žaidimui gardelis	\$ 9.95 ir daugiau

Viskas dėl kūdikių žemiausiomis kainomis Toronte Veltui nuvežama — Patenkinanti garantija Mes kalbame jūsų kalba

BABY TOWN, 1189 Bloor St. W. kampas Brock Ave. LE. 5-0133 — Atdara vakarais iki 9 val.

Lietuvių Gyvenimas Lietuvoj ir Amerikoje

1. LIETUVA ŠIANDIEN — tai nedidelė knyga puspuslapiais, bet baisiai didelė ir stipri savo turiniu, nes joje labai teisingai pasakoma ir daugybe nuotraukų parodoma, kaip atrodo socialistinė Lietuva, jos žmonės ir gyvenimas; pasakoma ir parodoma žmonių, kurie lankėsi Lietuvoje 1959 m. ir viską matė savo akimis, jautė savo širdimi ir patyrė savo objektyviu protu. Kiekvienas lietuvis turi šitą knygą įsigyti ir platinti — juo labiau platinti tarp tų, kurie yra suklaidinti atžagareivių spaudos melais. 95 psl. Kaina 1 dol.
2. AMERIKOS LIETUVIAI ir ANGLISKŲJŲ SKOLINIŲ ŽODYNAS — Amerikos lietuvių laikraščių, knygų, mokyklų, parapijų, kultūros ir kalbos labai įdomus aprašymas. 366 psl. Kaina 2 dol.
3. ŠIRDIES RŪMAI — pirmasis lietuviškas romanas apie širdį. 449 psl. Kaina 2 dol.
4. ŠLIUPTARNIAI — didžioji Amerikos lietuvių gyvenimo knyga. 652 psl. Kaina 2 dol.
5. ČIKAGOS ŠEŠĖLIAI — nuogojo gyvenimo vaizdai. 316 psl. Kaina 2 dol.

Visos 5 knygos sykiu tik 5 doleriai čia arba Lietuva. Persiuntimo kaštus apmokame.

Rašykite:

Dr. Alg. Margeris, 3325 S. Halsted St., Chicago 8, Ill.

Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos Centro Komiteto Įsteigtas

KNYGYNAS

160 CLAREMONT ST., TORONTO, ONT.

Teikia veltui pasiskaitymui įvairių lietuviškų knygų, daugumoje pokariniais metais išleistų Tarybų Lietuvoje. Norintieji naudotis knygynu turi pasimokėti \$5.00 kauciją, kuri gražinama nustojus naudotis knygynu.

Knygos duodamos vienam mėnesiui. Po mėnesio nesugrąžinę ir nepersirašę knygas, turi mokėti po \$1.00 už kiekvieną pavėluotą mėnesį.

Paštu užsisakantieji knygas turi apmokėti persiuntimo išlaidas.

Knygynas atdaras penktadieniais nuo 7 iki 8.30 val. vakarais ir ketvirtadieniais nuo 2 iki 4 val. po piet.

naudotis knygynu prašome išsikirpti juos ir užsisakant paštu naudoti knygos numerį.

AUDRA ATEINA. Juozas Paukštėlis. Keturių veiksmy pjesė. Knyga 108 puslapių. Knygyne Nr. 404.

JONUKO DUNDULIUKO TEATRAS. Danutė Čiurlionytė. Aprašymas kaip įsirengti lėlių teatrą ir vaikams scenos veikalai. Knyga 184 puslapių. Knygyne 405.

APSAKYMAI. Jonas Šimkus. Knyga 224 puslapių. Knygyne Nr. 406.

KLIUDZIAU. Jonas Biliūnas. Apsakymai. Knyga 74 puslapių. Knygyne Nr. 407.

KAS DAINON NESUDDĖTA. J. Baltušis. Iliustruotas kelionės aprašymas. Knyga 96 pus. Knygyne. Nr. 408.

PRISIKĖLUSI LIETUVA. Antanas Bimba. Pokarinio važinėjimo Lietuvoje aprašymai. Knyga 224 puslapių. Knygyne Nr. 409.

ŪKANOS. Mikas Rasoda. Apsakoma. Knyga 342 puslapių. Knygyne Nr. 410.

RINKTINĖ. Rainis. Įvairūs raštai. Knyga 390 puslapių. Knygyne Nr. 411.

RINKTINĖ. V. Majakovskis. Poezija. Knyga 260 puslapių. Knygyne Nr. 412.

ŽALDOKYNĖ. B. Dauguvietis. Trijų veiksmy pjesė. Knyga 136 puslapių. Knygyne Nr. 413.

RUSŲ ŽMONES. K. Simonovas. Trijų veiksmy pjesė. Knyga 144 puslapių. Knygyne Nr. 414.

BALTIJOS VĖJAS. Teofilis Tilvytis. Poezija. Knyga 116 puslapių. Knygyne Nr. 415.

KRIAUCIUS MOTIEJUS. Kazys Binkis. Poemos-satyras. Knyga 256 puslapių. Knygyne Nr. 416.

UŽDAVINYS. B. Dauguvietis. Keturių veiksmy scenos veikalas. Knyga 156 puslapių. Knygyne Nr. 417.

KREMLIAUS KURANTAI. N. Pogodinas. Trijų veiksmy scenos veikalas. Knyga 230 pus. Knygyne Nr. 418.

KOVINGOJI JAUNYSTĖ. Įvairių autorių. Poezijos antologija. Knyga 124 puslapių. Knygyne Nr. 419.

RINKTINĖ. Arturas Regratis. Poezija. Knyga 96 puslapių. Knygyne Nr. 420.

GĖLYNAS. Z. Gėlė. Poezija. Knyga 164 puslapių. Knygyne Nr. 421.

LYRIKA. Puškinas. Knyga 208 pusl. Knygyne Nr. 422.

BORISAS GODUNOVAS. A. Puškinas. Dramatinis kūrinys. Knyga 136 puslapių. Knygyne Nr. 423.

MUZIKAS ŽIEMAITČIŲ YR LIETUWOS. D. Poszka. Iš 1757-1830 raštai. Knyga 44 puslapių. Knygyne Nr. 424.

KOMEDIJOS. N. Gogolis. Knyga 408 puslapių. Knygyne Nr. 425.

PAUKŠCIAI GRĮŽTA. Kostas Korsakas. Poezija. Knyga 208 puslapių. Knygyne Nr. 426.

USNYNĖ. Teofilis Tilvytis. Poema. Knyga 160 pusl. Knygyne Nr. 427.

RUSŲ VIENVEIKSMĖS PJESES. Įvairių autorių. Knygoje telpa septyniolika pjesių. Knyga 392 pusl. Knygyne Nr. 428.

JAUNIMO SAVIVEIKLOS SCENA. Įvairių autorių. Scenos veikalai, dainos su gaidomis ir humoristiniai aprašymai. Knyga 168 pusl. Knygyne Nr. 429.

TEOFILIS TILVYTIS, RAŠTAI. Tomas pirmas. Poezija. Knyga 556 pusl. Knygyne Nr. 430.

TEOFILIS TILVYTIS, RAŠTAI. Tomas antras. Poezija. Knyga 368 pusl. Knygyne Nr. 431.

TARYBŲ LIETUVOJ

Saviveiklinis... Cirkas

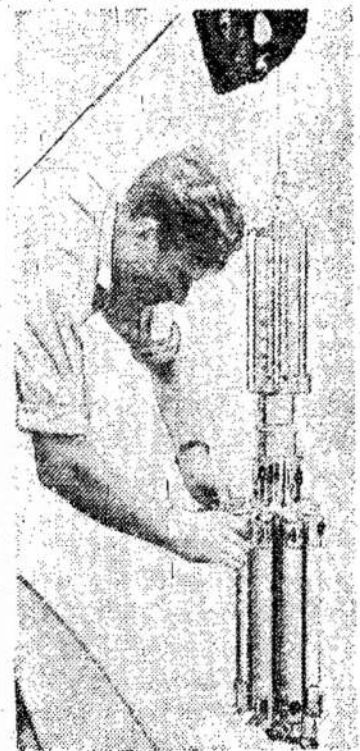
Kartą, repeticijoms kultūros namuose pasibaigus, keli vaikinai ir merginos susirinko direktoriaus Jono Vikšraičio kabinete. Visų vardu Česlovas Bilevičius pasiūlė:

— Organizuokime Naumiestyje saviveiklinį cirką...

Pasiūlymas sudomino. Jonas Vikšraitis ir pats mėgo cirką, anksčiau net mėgino savo jėgas scenoje. Vėliau paaiškėjo, kad mieste yra nemaža gabių cirko artistų-mėgėjų. Česlovas Bilevičius pasirodė esąs neblogas iliuzionistas ir ekvilibristas, kultūros namų darbuotojas devyniolikametis Vidmantas Daugėla — akrobatas. Taip susidarė saviveiklinio cirko ansamblis. Po kelių dienų prie jo prisijungė darbininkė Dalė Šukaitytė, butų valdytojas Antanas Jasiulevičius, kino mechanikas Justinas Grikietis.

Praėjo keli įtempto darbo mėnesiai. Ir štai pasirodė skelbimai: "Dėmesio! Kultūros namų saviveiklinio cirko premjera!"

Visi, norintieji pasižiūrėti cirko, nesutیلpo salėje. Pirmas pasirodymas buvo sėkmingas. D. Šukaitytės ir J. Vikšraičio akrobatinius etudus Č. Bilevičiaus pratimus

is Klaipėdos uosto pernai keliskart išplaukė į Baltiją Lietuvos TSR hidrometeorologinės valdybos mokslinių tyrimų laivas "Neringa". Okeanologai tiria vandens temperatūrą ir tėkmės kryptį įvairioje gilumoje, vėjo greitį, atmosferos kritulius. Pagal tuos duomenis nustatoma oro prognozė, stromo artėjimas.

Nuotraukoje: mokslinių tyrimų laivo "Neringa" ekspedicinių darbų viršininkas L. Jackūnas tikrina aparatūrą.

ant vielos, komikų A. Jasiulevičiaus ir J. Grikičio pasirodymus šiltai sutiko žiūrovai. Tai paskatino saviveiklinio cirko artistus dirbti dar daugiau. Netrukus miesto gyventojai žiūrėjo antrą jų koncertą, kuriame buvo atlikta apie 45 įvairiausius numerius.

Dabar saviveiklinis cirkas ruošiasi aplankyti kitus rajonus.

A. Marcinkevičius
Kudirkos Naumietis.

Atgijusios Eilutės

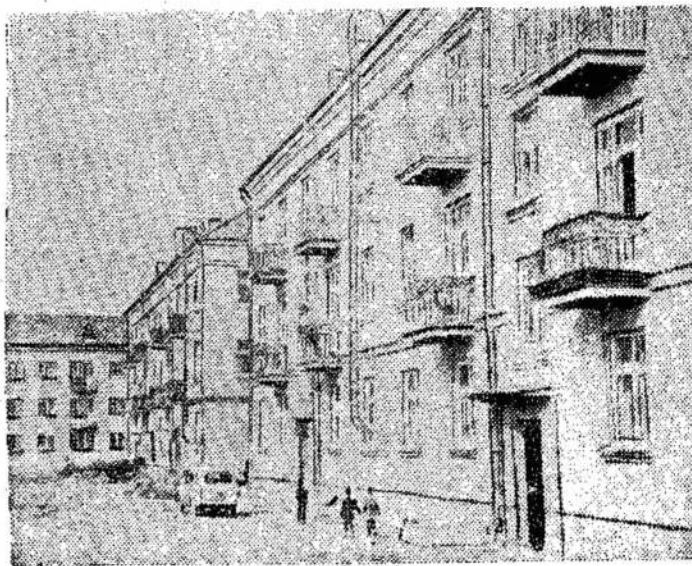
VILNIUS. — Ryšulys buvo rastas praeity metų pavasarį. Remontuodami gyvenamąjį namą Nr. 31 Gorkio gatvėje ir tvarkydami aukšto judogrindes, darbininkai atsitiktinai aptiko slėpynę ir joje pastebėjo ryšulį popierių. Pasirodė, kad tai — savotiškas archyvas. Aptiktieji raštai yra betarpiškai susiję su 1863 metų sukilimu Lietuvoje. Lenkijoje ir Baltarusijoje. Datas, kurias pavyko perskaityti kai kuriuose popieruose, leido spėti, kad archyvas išgulėjo slėpynėje ne mažiau kaip 95 metus.

Kai kurie iš rastųjų popierių dabar eksponuojami parodoje, surengtoje Lietuvos Valstybiniame istorijos - revoliucijos muziejuje. Rastųjų medžiagų tarpe yra nužudytųjų sukilėlių nuotraukos, atsisaukimai, pirmojo baltarusių laikraščio "Mužickaja pravda" ("Valstiečių tiesa") egzemplioriai. Šį laikraštį 1862-1863 metais leido Kostas Kalinauskas, vienas sukilimo vadovų. Labai įdomūs yra pirmajam šio laikraščio numeriui skirti straipsnių originalai. Spėjama, kad juos parašęs pats Kalinauskas. Eilė raštų liečia ideologinį sukilimo ruošimą. Tai — caro valdžios draudžiamų Adomo Mickevičiaus, Juliaus Slovskio, eilėraščių sąrašai, ištraukos iš Gerecno žurnalo "Kolokol" ("Varpas").

Ekране - Jūratės Rūmai

...Juoda lyg naktis padangė prapliupo ugniniais žaibų kryžiais. Dar sekundė, kita, ir įtūžusių Baltijos bangų keturį blaškoma lengvą kaip skiedrą Kastyčio laivelį prarys žydra vandens bedugnė.

Prieš akis slenka vis nauji ir nauji vaizdai. Kartu su filmo herojais mes patenkaime į nuostabią pasakų karaliją, sklindomę gintarinės Baltijos bangomis, vėl pasi-

Tauragė karo metu buvo smarkiai sugriauta.

Visi dideli gyvenamieji namai miesto centre, plačiaekraninis kino teatras, moderniška valgykla — visa tai išaugo per pastaruosius trejus metus. Vien pernai pastatyti trys triaukščiai namai ir atiduota naudoti beveik du tūkstančiai kvadratinų metrų gyvenamojo ploto.

Iki septynmečio pabaigos miesto centre išaugs apie 15 keturaukščių namų. Tauragės gyventojai gaus beveik

500 naujų, visais patogumais aprūpintų butų. Gatvės bus asfaltuojamos.

Nemaža nuveikta puošiant miestą. Gatvėse pasodinta daugiau kaip 800 medelių. Jūros upės pakrantėje pradėta tiesti jaunimo alėja, kuri sujungs naujuosius kultūros namus su pradėtu tvarkyti miesto parku. Statomas didžiulis šiltnamis aprūpins parką, miesto skverus ir gatves gėlėmis.

Nuotraukoje: Tauragė. Nauji 24 butų gyvenamieji namai Tarybų gatvėje.

Jie Padeda Žemdirbiams

Šių metų pavasarį keliolika respublikos kolūkių bandė naują trąšą — borodatolita.

Panevėžio rajono "Pirmūno" kolūkyje patręsus 100 kg borodatolito vieną hektarą, cukrinių runkelių derlius iš hektaro padidėjo 61 dvigubų centneriu, o Ramygalos rajono J. Žemaitės vardo žemės ūkio artelėje — net 67.

Naujų trąšų ir dirvų kalkinimo, komposto gaminimo ir bandymų su herbicidais bei daugybę kitų klausimų, susijusių su derlingumo didinimu, nagrinėja esančios Vilniuje sėklų kontrolės ir agrochemijos laboratorijos darbuotojai.

Dabar laboratorijoje apibendrinami įvairiausių bandymų rezultatai, kurie artimiausiu metu bus paskelbti ir rekomenduoti visiems Lietuvos kolūkiams ir tarybiniam ūkiams.

neriame gilyn, kur margašpalvių gijų — sargybinių apsupti didingai stūksa gintariniai Jūratės rūmai...

Daug įdomaus pamatys žiūrovas spalvotame multiplikaciniame filme "Gintaro rūmai", kuris pastatytas pagal rašytojos Reginos Januškevičienės scenarijų. Tačiau bene daugiausia triūso filmo herojais jauna dailininkė M. Brašiškytė, sukūrusi tūkstančius įvairiausių spalvotų filmo piešinių.

Kavinė -- Studentų Svajonė

KAUNAS. — "Kaip turėčiau praleisti vakarus kavinėje — studentų svetainėje?" Tai aptarė nemažas Kauno Politechnikos instituto studentų būrys, atidarant pirmąją respublikoje studentų svetainę.

Pirmojo vakaro dalyvių dėmesį patraukė skoningai įrengtos patalpos. Jų interjero projektą paruošė studentai E. Buzas ir B. Zabulionis. Kavinėje, kurią įrengė patys studentai, atostogų metu bus rengiami susitikimai su literatūros ir meno darbuotojais, laikraščių ir žurnalų atstovais, studentai diskutuos įvairiais klausimais.

V. Gulbinas

Šiltus Kraštus

T. Griniene, jei tai būtų prieš dvidešimt metų, tikriausiai žiemos metu sėdėtų prie verpalų ratelio arba spragilu daužytų rugių pėdą. O dabar, per metus padirbėjusi, ji iškeliauvo į Kaukazą. Juodosios jūros pakrantėn išsėtis. Sėduvos tarybinis ūkis pasiuntė darbininkę nemokamai į sanatoriją Soci kurorte. Ir tai dar ne viskas. T. Grinienei apmokėjo ir kelionės išlaidas.

Tai tik vienas iš daugelio pavyzdžių. Žemdirbiai dabar plačiai naudojami teise į poilsį. Štai kislovodske gydėsi Bubių tarybinio ūkio darbininkas P. Pečiukėnas, o Gu-

Kolūkiečių Šeima Pietauja Valgykloje

Būrelis kolūkiečių susėdo aplink stalą, apdengtą baltutele lino staltiese.

— Ką valgysim, vyručiai? — praneško vienas iš jų.

— Pasižiūrėsime. — atsakė kitas, imdamas į rankas valgių sąrašą, — švieži kopūstai, žirniai, jautiena, cepelinai, Svedasų blynai...

Netrukus padavėja kraute apkrauna stalą.

— Iš jūsų dvidešimt septynios kapeikos. O iš tamstos trisdešimt trys... — lankytojams pavalgus, pateikia kiekvienam sąskaitą už pietus padavėja.

Zmonės sumoka ir skirstosi prie darbų. Gerai sugalvota: ir pigu, ir laiko nedaug sugaištama. Per pusvalandį galima neskubant pavalgyti. Tai žymiai patogiau, negu pietauti namie.

Cia pasakojama apie kolūkinę valgyklą. Ją įsteigė "Lenino keliu" kolūkio valdyba. Patalpos, vidaus įrengimai, personalas, maisto produktai — viskas kolūkiu. Šia valgykla pasinaudoja ne tik pavieniai valgytojai, bet ir ištisos kolūkiečių šeimos. Tai pirmoji tokia valgykla rajone.

P. Gailius

Anyksčiai.

Bus po 600 Cnt Pieno

Trečiaisiais septynmečio metais Kauno rajono "Bolševiko" kolūkio gyvulininkystės fermų darbuotojai įsipareigojo pagaminti 100 ha žemės ūkio naudmenų po 600 cnt pieno ir po 100 cnt mėsos, iš šio skaičiaus po 150 cnt kiaulienos 100 ha arimų. Karvių melžėja komunistė Kotryna Balsevičienė davė žodį iš karvės primelžti po 5,000 kg pieno.

Kartu su gyvulininkystės fermų darbuotojais turi geriau padirbėti ir laukų artojai, pagamindami daugiau pašarų.

— Kukurūzai — pagrindas! — sako kolūkio pirminkininkas Socialistinio Darbo Didvyris V. Bengardavičius.

Čia kasmet užauginami geri kukurūzų derliai: po 800-900 cnt žaliosios masės iš hektaro. Šiomet kolūkyje kukurūzų bus auginama 10 ha daugiau, negu pernai — 35 hektarai.

A. Daumantas

dauto sanatorijoje — Troškūnų tarybinio ūkio šoferis A. Čaikinas.

Šiomet apie tris tūkstančius Lietuvos žemdirbių išėjosi geriausių Tarybų Sąjungos kurortų sanatorijose ir poilsio namuose.

Liaudies Balsas

SAVAITINIS KANADOS LIETUVIŲ LAIKRASTIS
LEIDZIAMAS SPAUDOS DRAUGIJOS

Prenumeratos Kaina:

Visur kitur metams \$4.50; pusel metų \$2.25

Kanadoj ir Didžiojoje Britanijoje metams \$4.00; pusel metų \$2.00

LIAUDIES BALSAS

160 Claremont St., Toronto 3, Ont., Canada

Telefonas: EMpire 6-4358

PANASIAI KAIP LIETUVOJ

Kongo reacionieriai, dar net negavus reikiamos nepriklausomybės, praliejo savo brolių kraują, begėdiškai nužydami Lumumbą ir jo draugus. Jie pasimojo užkopti ant "sosto" per savo brolių lavonus.

Lumubos nužudymas primena mums įvykius Lietuvoje, kuomet tautininkai, smurtu pasigrobę valdžią, begėdiškai nužudė keturius komunistų lyderius.

Yra sakoma, kad vėją sėjant tenka audrą pauti. Taip ir yra. Negarbingo galo susilaukė Hitleris su savo sėbrais, Musolinis ir kiti, jų tarpe ir Smetona su savo draugais.

Ar nereikėtų ponams pasimokinti iš tų labai aiškių istorijos pamokų?

NIEKO STEBETINA

Jungtinių Valstijų prezidentas J. F. Kennedy praėjusią savaitę spaudos konferencijoje pareiškė, kad Jungtinės Valstijos laiko teisėta Kongo vyriausybę prezidentą Kasavubą ir jo sėbrus. Nieko stebėtina tokiaime jo pareiškime.

Čiang Kai-šekas buvo išvytas iš Kinijos jau virš 10 metų, bet Jungtinės Valstijos tebelaiko jį Kinijos valdžia. Jungtinės Valstijos tebeprapaižsta eilės šalių seniai išnykusias valdžias. Pavyzdžiui, Lietuvos. Prezidentas Smetona juk išbėgo kelnes pasiraityjęs virš 20 metų atgal, bet jo atstovus Washingtonas dar vis pripažįsta.

Ima daug laiko ponams pamatyti, kad jie toli atsilikę nuo gyvenimo. Bet tai toks jau jų charakteris. Kvaila būtų laukti, kad jie atsistotų priešakin.

LAUZO SUTARTĮ

Pagal Genevos sutartį, pasirašytą 1954 metais, Jungtinės Valstijos negali turėti savo kariuomenės Laosoje. Bet tenai, dešiniųjų pusėj, veikia 235 amerikiečiai, iš jų 110 būvę kariiviai. Kad apėjus sutartį, JAV valdžia atleido juos iš armijos ir pasiuntė į Laosą.

Amerikiečiai davė dešiniams \$300,000,000 paramos. Didžiama buvo išleista militariniams reikalams. Būvę kariiviai lavina dešiniųjų kariivius ir mokina, kaip žudyti savo brolius.

Bet kada Vietnamo orlaiviai padeda neutralistams, tai amerikiečiai šaukia, kad komunistai kišasi į Laosą ir tokiu būdu laužo Genevos sutartį. Ir kaip galima turėti tūką ir sugyvenimą, kada taip veidmainiškai elgiamasi.

VISIEMS TURI BŪTI DARBO

Aną dieną statistikų biurās pranešė, kad Kanadoje bedarbių yra 693,000. Tiek buvo viduryje sausio. Kadangi per mėnesį bedarbių skaičius paaugo 165,000, tai viduryje vasario galėjo būti jau 858,000.

To akivaizdoje atrodo labai juokingai premjero Diefenbakerio pareiškimas laike rinkiminės kampanijos, kad Kanadoje nėra reikalo žmogui būti be darbo. Tikrenybėje, tai neturėtų būti be darbo, bet mes matome ką kita.

Jungtinėse Valstijose, kaip pats prezidentas Kennedy sakė, yra 5,500,000 bedarbių. Iš to skaičiaus 500,000 jau išėmė nedarbo apdraudą. Jie turi gyventi iš kokios nors pašalpos.

Atrodo labai keista, kada taip yra turtingiausiose pasaulio šalyse.

Nedarbas yra baisi žmogaus rykštė. Ypač jaunims. Jie negali planuoti savo ateities. Jie negali planuoti šeimų. Jie negali turėti vilties gyventi savo namuose arba nors kiek pastoviau pagyventi vienoje vietoje.

Nedarbas, kaip žinia, stumia žmones į nusivylimą, į nusikaltimus. Nedarbas dalinai yra atsakingas už daugėjimą nusikaltimų jaunų žmonių tarpe.

MANO TOSTAS

Juozas Macevičius

O nesukbėkite, akimirkos atšiaurios,
Nunešt į praeitį ir džiaugsmą, ir žaizdas.
O palūkėkit, krikštolinės taurės,
Ir leiskit pažiūrėti į žvaigždes.

Dangus šianakt nejprastai žvaigždėtas,
Nejprastai spalvingas ir ramus.
O po kokio žvaigžde jūs ieškot vietos,
Neradę kelio į gimtus namus?

Visas žvaigždes seniai jums užgesino
Negailėstingas laiko sukury.
Tik šviečia kaip gairėlė paskutinė
Jaukus namų gimtųjų žiburys.

Matau aš jo negėstančią liepsnelę
Daug vargo mačiusiuos, blyškiuos veiduos.
Jis vienas jums nušviečia tikrą kelią,
Jis niekad neužges ir neišduos.

Jo nesurasit nė viename žvaigždyne,
Nė jūroj nuostabiausių žiburių.
Su tais, kuriems liepsnoja jis krūtinėj,
Naujametinę taurę aš geriu.

Tegu prie Nemuno, prie jūros gintarinės
Per amžius budi jo ugnis gyva.
Geriu už laimės žiburį,
Kuris vadinasi
Šventu vardu — Tarybų Lietuva.

Kongo Krizio Priežastis

Vakarai, kaip jau įprasta, Konge neužsibaigė davus nepriklausomybę birželio mėnesį.

"Kad apsaugojus labai pelningus investimus kasyklose, belgai davė pilną paramą atsiskyrėlei Katangai. Belgijos vyriausybė pasakė Jungtinėms Tautoms, kad jos nekištų rankų prie Katangos. Belgai užima aukštą vietą Katangos civilinėje tarnyboje, armijoje ir policijoje. Mažas užsieniečių legijonas, susidedąs daugiausia iš europiečių plėšikų, buvo suorganizuotas kovai prieš Lumubos šalininkų jėgas ir terorizavimui nepaklusnių sričių.

"Vėlesniu laiku belgai grįžo atgal į Kongą po 2,000 ir 3,000 j mėnesį. Jie sudaro daugumą patarėjų ir administratorių dėl centralinės Kongo vyriausybės, kurios galvinyje stovi prezidentas Kasavubu.

"Visa tai buvo atlikta akivaizdoje eilės Jungtinių Tautų rezoliucijų, kad Belgija išsineštų iš Kongo.

"Belgijos vakarinių sąjungininkų nusikaltimas yra tame, kad jie nepaisė. Jie nesistengė atkalbėti ją nuo šito užpakalinių durų kolonializmo, kuris žymiai prisidėjo prie naujo Kongo krizio.

"Buvo tikrai laikas Vakarų tautoms matyti, kad baltasis kolonializmas Afrikoje yra miręs arba miršta ir negali būti atgaivintas".

Taigi, paties Staro pripažinimu, Hammarskjoldas nesistengė įvykdyti Jungtinių Tautų tarimų. Jis leido belgams sauvaiiauti. Jis leido jų pakalikams išdraskyti

rinktą vyriausybę, įkalinti premjerą, o ant galo ir nužudyti jį ir du jo draugus.

Ir dabar tie, kurie buvo užmiršę Jungtinių Tautų rezoliucijas, pažeminę Jungtinių Tautų organizaciją, šaukia, kad bolševikai griaua Jungtines Tautas, kadangi jie reikalauja pašalinti sekretorių, kuris neatliko savo pareigų.

Daugelis stebėtojų yra tos nuomonės, kad jeigu Jungtinės Tautos būtų išvariusios belgus ir neleidusios teisėtos vyriausybės išdraskyti, tai Kongo krizio nebūtų buvę.

Indijos lyderis dabartinę Kongo vyriausybę su Kasavubu priešakyje išvadino gengsterių režimu. Nehru sakė, kad Indija duos kariuomenės dėl Kongo tik tuomet, kada ji bus įsitikinusi, kad ji bus panaudota žmonių laisvei apginti, o ne gengsterių režimui palaikyti.

Laiškas Redakcijai

Gerbiama redakcija: Aš noriu pareikšti savo nuomonę.

Sausio 22 dienos KLLD Montreale kuopos susirinkime nedalyvavau, bet perskaičiau mūsų laikraštyje pranešimą ir tiesiog nusigandau. Ten buvo sakoma, kad susirinkimas priėmė pageidavimą, kad Liaudies Balsas sumažintų skilčių skaičių dėl apysakos tęsinų, o daugiau duotų raštų iš žurnaly, kaip Mokslas ir Gyvenimas. Aš tiesiog stebiuosi iš tų draugų.

Mano supratimu, tęsiniai eina visuos laikraščius ir mes juos skaitydami daug ko išmokstame. Štai, kad ir šitas mūsų laikraštyje "Laikinoji Sostinė". Ar būtų kas įdomia? Skaitai ir suprantai gyvenimo eigą.

Aš manau, kad jeigu Liaudies Balsas pradėtų tik moksliskus straipsnius talpinti, tai mūsų dauguma skaitytojų nebebėgtų prie durų tikėdamiesi, kad atėjo jų mylimas laikraštis ir paštorias numestas tarpduryje. Jis gulėtų kelias dienas tenai.

Mokslo ir kitais klausimais yra knygų ir žurnaly, kur galima pasiskaityti apie viską, net ir apie atomų skaldymą.

Aš manau, kad mūsų draugai neturėtų tiek daug informuoti mūsų laikraščio leidėjus, ką turėtų dėti ir ko nedėti, nebent jau tik patartų. Juk sunkesni raštai nelabai mums įkandami.

Su pagarba,

Petrė Bendžaitis

Ville Lasalle.

Pastabos

Tik dabar aiškiai išryškėjo, kodėl Lumumba buvo perkeltas į Katangą, atiduotas Combei, ir pavestas Belgijos armijos kapitono priežiūrai.

Tas parodo, kad dėl jo ir dviejų jo draugų nužudymo, seniai buvo skymuojama ir planuojama, kaip tą padaryti.

O dabar, jį nužudžius, žudynės jo šalininkų vyksta plačiu mastu.

Lumumbos nužudymas nėra šiaip sau vidutinės kovos reiškinys. Jo mirtis tampriai yra susijusi su kolonizatorių ir bendrai Vakarų politikos vykdymu Kongoje.

Tai tiesioginė auka Vakarų imperialistinių siekimų Kongoje. O taipgi ir Jungtinių Tautų sekretoriaus pasitaravimo tiems siekiams.

Dar pačioje pradžioje, kolonizatoriai sykiu su Vakarų politikieriais planavo ir tarėsi kokiu būdu yra geriausia savo interesus gelbėti Kongoje.

Tada jie nutarė eiti per Jungtines Tautas.

"Tik Jungtinės Tautos gali išgelbėti Kongo", tada jie kalbėjo, turėdami mintyje savo interesus.

Per Jungtines Tautas jie ir ėjo.

Tačiau buvo viena didelė kliūtis. Tai Lumumba ir jo politikos šalininkai.

Lumumba, kaipo didelis Kongo patrijotas siekė, kad Kongas būtų apvienytas ir laisvas; turėtų pilną ir visišką nepriklausomybę.

O svarbiausia, kad jis tame nusistatyme buvo labai griežtas, nepalenkiamas.

Vakarai už tai jį pripažino "nesukalbamu" žmogumi.

Todėl jis ir pasidarė didžiausia kliūtis Vakarų ir kolonizatorių siekiams skersai kelio.

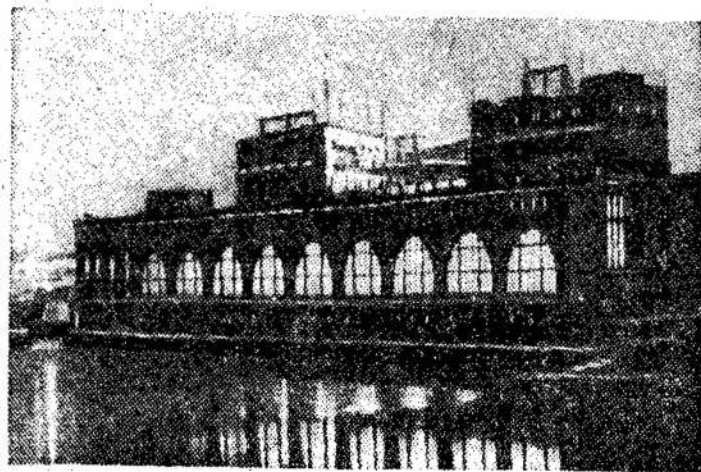
O dabar Vakarų ponai dirbtinai nusiminusiais veidais "apgailėstauja" Lumumbos nužudymą ir barasi ant Tarybų Sąjungos, kam ji smerkia Hammarskjöldą.

Jie kaltina Tarybų Sąjungą Jungtinių Tautų griovimu.

Bet juk ne kaltininkų smerkimas Jungtines Tautas griauja, o jų gynimas.

Ar ne Hammarskjöldo priežiūroje belgai per priekines duris ėjo iš Kongo, o per užpakalines sugrįžo atgal?

Ar ne jo priežiūroje Kongo parlamentas buvo išvaikytas ir įsivyravo žudynės?

Volkovo elektros stotis, kuri buvo pirmoji Tarybų Sąjungos elektrinė stotis, pastatyta tarybinės vyriausybės. Ji buvo pastatyta porevoliuciniiais metais.

Ką Kiti Rašo

Visiškas nusimaskavimas

Politiniai banditai kelis sykius išdaužė "Vilnius" administracijos langus, tuo nesitenkina. Jie išdaužė Jokubkų namo langus, taipgi išterliavo ir Dr. Algirdo Margerio namo sieną. Prie to dar prirašė grąšinių mirčia.

Nereikia aiškinti, kad tai darbas politinių teroristų, kurie negalėdami praveisti savo politiką, puola desperacijon ir griebiasi kriminalinių priemonių — kruvino bailio nakties tamsa pridedusio priemonių.

O kad jie puldinėja Lietuvoje buvusius ir gražiai apie Lietuvą kalbančius, tas pats savaime jungia juos su Lietuvos "vaduotojais".

Kadangi kiti lietuvių laikraščiai, ypač "Draugas", "Naujienos" tyli, nei puse žodžio nesmerkia teroristų, mes statome jiems klausimą: **Ar jūs pritariate tam? Nesmerkimas pikto darbo dažnai rodo pritarimą tam, ar bent tuo pasitenkinimą.**

Nereikia aiškinti, kad tie teroristai nori taisy kriminaliais darbais įbauginti mus ir kitus lietuvius, gerai į Lietuvą žiūrincius.

Ir vėl mes jiems sakoma, jie savo tikslo tuomi nepasieks. **Dar daugiau. Taip darydami jie galutinai nusimaskuoja ir pilnu nuogumu pasirodo, kad jiems rūpi ne laisva Lietuva, bet grąžinti jai kruviną fašistinį jungą.** Kas gi tikės, kad tokiems teroristams valdant šalis gali turėti bent kokios laisvės?

Kokios laisvės skirtingai

Visa tai įvyko Hammarskjöldo priežiūroje.

Todėl Tarybų Sąjungos siekimas pasmerkti Hammarskjöldą yra teisingas. Ir jis nereiškia Jungtinių Tautų griovimą, o siekimą jas sustiprinti.

Vakarų, gi, ponai gina Hammarskjöldą, už tai, kad jis jiems tarnavo.

Z. Janauskas

samprotuojanti gali tikėtis iš gaivalų, kurių kovos būdai su skirtingos ideologijos žmonėmis yra langų daužymas, teroras?

Taip darydami jie daro žalą ir kitiems priešingiems dabartinei Lietuvai.

Jie taipgi geriausia parodo kokios "laisvės" jie nori ir kokios dorovės jie prisilauko kovoje su skirtingų įsitikinimų žmonėmis.

Neilgai ims iki visi dori žmonės šalinis visų Lietuvos "vaduotojų".

— Vilnis

Laisvės sąvoka

Vienoje tirštai lietuviams apgyventoje Čikagos miesto srityje (Marquette Park) vietinė organizacija ruošė rodymą filmų iš Lietuvos. Prie to, buvo skelbiama, kad praeitą vasarą viešėje Lietuvoje turistai papasakos ką ten matė.

Skelbtą valandą prie salės susirinko būriai žmonių. Salė užrakinta. Prie durų iškalba: **"Filmų rodymas ir mitingas šiandien neįvyks!"**

Kas čia? Gi paaiškėjo, kad grupė smogikų, tų, kurie naujieniniam ir drauginiam "veiksniams" talkininkauja "išlaisvinti Lietuvą", kitiem nepripažįsta nei krislelio laisvės.

Vakarykščiai jie susimobilizavę, prigąsdino salės savininką, jog leides rodyti filmus iš Lietuvos turės "didelius nuostolius!"

— L. Jonikas

Ar jau "kaput"?

Bostono lietuviškiems mensevikams labai, labai nepatinka Kongo respublikoj įvykių raida. Ir ne dėl to, žinoma, kad ten pralaimi belgams ir kitiems imperialistams pasidavusi klika, bet todėl, kad ima viršų pažangiosios jėgos. Jų laikraštis tiesiog per ašaras posmuoja:

"Apie pusę Kongo terito-

rijos jau yra Lumumbos šalininkų rankose, o jei prieitų prie atviro pilietinio karo, visai galima, kad 'rytų orientacijos' žmonės įsigalėtų ir visame krašte. Visa Jungtinių Tautų organizacijos 'Kongo avantiūra' gali virsti dideliu nepasisekimu Vakarų valstybėms".

Taip veikiausia ir bus, nes tos valstybės užėmė klaidingą poziciją, atsisuko į klaidingą kelią. Jos iki šiol dėjo visas pastangas Kongo žmonėms užkarti tokį režimą, kuris nieko bendro neturi su tikraisiais šalies liaudies interesais. Visą smalą ten virė ir verda buvę Kongo pavergėjai belgai plėšikai. Na, ir tos Vakarų valstybės panaudojo Jungtines Tautas ir ten jų pasiūstas karines jėgas tam, kad padėtų belgams pasilikti viešpačiais. Štai kodėl tokia politika negali prie gerai vesti ir neveda. Bet, žinoma, ne keleiviniams menševikams tatau suprasti.

— Laisvė

Vanagas iš anapus

Jau knygos formoje turime nepaprastą apybraižą "Vanagai iš anapus". Ji išleista Lietuvoje. Jos autoriai yra Chienas, Šmigelskis ir Uldukis. Širdingai ačiū jiems už prisiuntimą man autografuoto egzemplioriaus.

Knygoje plačiai kalbama apie tai, kaip anais metais Jungtinių Amerikos Valstijų žvalgyba verbavo, lavino, ruošė užsienyje ir siuntė į Tarybų Lietuvą šnipus, diversantus, žmogžudžius, padaužas, banditus. Faktais ir įrodymais užversta visa knyga. Skaitai juos ir degi pasipiktinimu ta politika, kuri privedė mūsų vyriausybę prie tokio baisaus, nežmoniško poelgio linkui visiškai nekaltos, ramios, nuoširdžios mūsų senosios tėviškėlės.

Beje, knygos pabaigoje randame nuotraukas dokumentų, kurie parodo, šunybės Vaclovo Sidzikausko, kuris šiandien pat trunkosi po Ameriką ir kursto lietuvius prieš savo gimtąjį kraštą. Skaitome: **"Vaclovas Sidzikauskas pripažintas kaltu ir nubaustas 6 mėnesius sąlyginiai"**.

Kalti jį pripažino Kauno Apygardos Teismas. Kaltintas jis buvo išekvojime valstybės išdo 88,000 vok. markių! Teistas ir nuteistas buvo 1934 metų spalio mėnesį.

Ir kas baisu: Sidzikauskas tuos pinigų paėmė "labdarybės tikslams", bet pats pasisavino!

Kur tie pinigai, ponas Sidzikauske? Kur tavo sąžinė? Kur žmoniškumas, paimti pinigų labdarybės tikslams, o sau į kišenę susidėti?!

Argi ne tik tam šiandien "laisvini" Lietuvą, kad galė-

ŠYPSENOŠ

Tada būtų kitaip

"O jeigu aš turėčiau milijoną dolerių, ar tu žinai, kur aš tuomet būčiau?" paklausė vaikas savo merginą, kuri vis abejojo, ar ji myli jį.

"Taip, tuomet mes būtume puikiausioje pasaulio vietoje ir linksmai leistume medaus mėnesį," atsakė mergina.

Tikrai keista

Viename baliuje du vyrai užvedė kalbą apie valgius.

"Taip", tarė vienas, "aš visą gyvenimą valgau jautieną, bet nieko neatsitiko. Kaip buvau, taip tebesu tvirtas, kaip jautis".

"Keistas dalykas", nusišėbėjo antras. "Aš irgi. Visą gyvenimą valgau daugiausia žuvį, bet plaukti vis dar nemoku".

Priklauso pirmajam

Samdytojas pastebėjo ant grindų ilgoką galą cigareto.

"Ar tai jūsų?" klausia arčiausiai sėdintį raštininką.

"Ne, ne mano", atsako raštininkas. "Imkite, jūs pirmas pamatėt."

tum vėl prisigerinti prie jos išdo?

Sidzikauskas — vanagu vanagas iš anapus!

— A. Bimba

Aukso Raketieriai

Timminse. Porcupine aukso kasyklose, dirba apie 6,000 darbininkų. Praėjusiais metais iškasė aukso už \$40,000,000. Bet kompanija tuo nepatenkinta. Ji skundžiasi, kad daug aukso pavogia.

Darbininkai, užbaigę dienos darbą, turi nusirengti darbinius drabužius, palikti juos ir eiti į prausyklą. Apsisvarinę eina apsirengti švairiais drabužiais. Kasyklos sargai apžiūri viską, kad neišsineštų aukso. Bet vistiek praėjusiais metais buvęs trūkumas \$1,250,000. Sargams sumokėta \$37,000, tačiau vis tiek jie negalėjo sugauti, kas vagia aukšą.

Sakoma, kad tik iš McIntyre kasyklos kasdien dingdavo po 50 uncijų aukso. Pradėjo sekti, kas išneša aukšą iš kasyklos. Provinciale policija praėjusį sausio mėnesį sučiupus raketierius Montreale, suėmus net 14 asmenų, pas kuriuos buvo atrasta aukso už \$940.00.

A. X.

Ar Jie Be Ideologijos

N. AUKŠTUOLIS

Moralinis Re-Armament (moralinis apsiginklavimas) vėl pasirodė spaudoje viso puslapio atsišaukimais, šaukiančiais žmones į karą prieš komunizmą. Atsišaukima pradeda sekanti:

"Amerika yra kare. Kare, kurį mes pralaimime. Mus atakuoja bedieviškas komunizmas visuose frontuose, o bedieviškas materializmas namų fronte".

Tai esąs ideologinis karas. Ir komunizmo ir materializmo priešai pralaimi šiame kare, kadangi jie nekariauja. "Mes judame be atydos ir be galvos, be ideologijos prieš ideologinį priešą. Amerikai pavojus netekti savo gyvybės, o laisvajam pasauliui savo laisvės".

"Kanuolės, doleriai ir diplomatija nieko nepadės kovoje prieš priešą, kuris turi visa tai, bet eina pirmyn, kadangi jis turi ideologinį viršūnį", skundžiasi moralinio re-armamento lyderiai. "Amerikai reikia ideologijos", tęsia toliau. "Pakeitimo politikos neužtenka. Mums reikia pakeisti motyvus ir charakterį. Didelio valymo ir šalį vienyjančios jėgos".

Ameriką kamuoja neistipomybė namie, sako šio sąjūdžio vadai, ištvirkimas aukštesiose vietose, supuvimas mone, iškrypimas jaunimo, klaidų karas, rasių karas, nesąžiningumas ir t. t.

Dėl to tai ir esąs reikalingas moralinis apsiginklavimas, geriau pasakius, moralinis pasitaisymas, sudorėjimas, persiėmimas idealizmu. Prieš komunistų idelistus galj kovoti tikrai idealistai, moraliai tvirti žmonės.

Visų pirmiausia, kas gi ideologija, idealizmas?

Ideologija, kaip sako žodynas, yra pažūru, idėju, vaizdinių, savoku sistema, išreikšta įvairiomis visuomenės sąmonės formomis (politinėmis pažiūromis, filosofija, menu, morale, mokslu, religija).

Ar gi kapitalistinis pasaulis neturi to viso? Aišku, kad turi. Jo ideologija yra atvėrinčis esamos socialės pažiūros. Kapitalistinio pasaulio žmonės turi politines pažiūras, filosofija, meną, moralę, mokslą, religiją. Ir jie turi priemones šioms visoms pažiūroms, sąvokoms skleisti, propaguoti.

Komunizmas nėra vien idėja. Tai nauja socialė santvarka, išaušanti iš senos. Tai nauja santvarka, kurioje gamtos turtai, gamybos ir kitos priemonės yra bendra visuomenės nuosavybė; kurioje ekonomija yra planuojama pagal žmonių reikalus.

Kapitalizmas yra tokia socialė santvarka, kurioje kiekvienas siekia turto pagal savo sugebėjimus ir išgalę, išnaudojant kitus žmones. Prezidento Kenedžio tėvai, kad ir katalikai, savininkai \$250,000,000, yra gražus pavyzdys tos santvarkos. Pats prezidentas Kenedis vertas virš \$10,000,000. Tuo tarpu, kaip jis pats sakė, Amerikoje yra 25,000,000 žmonių, kurie gyvena substandartiniuose namuose. Jie gyvena nedavalgę.

Štai kur yra skirtumas. Ir čia yra priežastis tos ideologinės kovos.

Dabar, kas gi vadovauja ir kas uoliausiai remia tą moralinį re-armamentą?

Šio judėjimo tėvu skaitomas Dr. Frank Buchman, pensilvanietis. Ant jo vežimo greitai užsikorė Čiang Kai-šekas, Frankas, Salazaras, Adenaueras ir kiti toki. Jie visi kaip vienas skelbia karą komunizmui, gelbėdami dievą, tikėjimą į tą dievą, gelbėdami kapitalizmą, prie kurio vieniems priklauso šimtai milijonų, o kitiems niekas.

Nemanykit, kad tokie reakcionieriai, kaip Adenaueras, Čiang Kai-šekas, Salazaras, Kiši (Japonijos premjeras) gali išmokinti kapita-

listus doros, priversti juos atsisakyti nuo šimtų milijonų visos žmonijos labui.

Kapitalizmas pūva. Už tai ir reiškiasi visų galų suprimas. Joks moralinis apsiginklavimas nepakeis jų. Tai reikštų vilko pavirtimu avinėliu.

Marksizmas sako, kad ne idėjos kuria santvarkas, o socialis, materialis vystymasis pagimdo idėjas. Pūsta kapitalistinė santvarka, pūsta ir jos ideologija, tai yra, politinės pažiūros, filosofija, menas, moralė, mokslas ir religija.

Kada bus pašalinta iš socialio gyvenimo visos tas supuvimas, tada įvyks ir moralis pasitaisymas. O dabar, kol pas mus egzistuoja pūstanti kapitalistinė santvarka, niekas nepajėgs pataisyti moralę. Atsirandant daugiau ekonominių sunkumų, pelnagrobijų grumtynės dar padidės.

Nereikia, tačiau, įsivaizduoti, kad šis judėjimas veltų mėtę pinigus. (Beje, nežinia, kokių tai būdu, jam aukojamus pinigų galima atskaityti iš taksų). Jis dar daug žmonių suklaidins ir įvels į savo pinkles, sukurs ty susipratusius žmones remti finansais ir savo veikimu, kad pastojus kelią socialiam progresui, taikiam sugyvenimui. Tik juo toliau, tuo sunkiau bus tokiems veidmainiams, nors jie pinigų ir nestokoja.

Lietuviškomis Temomis

Darbininkas raportuoja: "Brazilijos naujas prezidentas Janio Quadros pasuko Brazilijos politiką priešinga linkme, nei buvo lig šiol prezidentaujant Kuibitčekui. New York Times pranešė tokius jo pirmuosius žingsnius:

"1. Vasario 4 įsakė atšaukti nepriklausomų Lietuvos, Latvijos ir Estijos valstybių bei jų atstovų pripažinimą".

Galima įsivaizduoti, koks tai smūgis "vaduotojams". Prezidentas Quadros ima ir "išvaduoja" juos, atleidžia iš vadinimo komedijos, kuri jiems buvo labai naudinga.

Tai vėjelis, kuris rodo, kurion pusėn gyvenimas krypsta. Anksčiau ar vėliau, visiems tiems "atstovams" teks užsidaryti savo biznį.

Tas pats Darbininkas, perėjęs prie naminių reikalų arba, kitaip pasakius, prie savo padėties Jungtinėse Valstijose, skundžiasi sekanti: "Demokratijoje nedera bijoti pasakyti savo nuomonę, nors ji būtų ir nepalanki viršūnėm. Priešingai, tik sakdami tiesą ir atkreipdami

valdžios dėmesį į mūsų pastebėtas klaidas ir negeroves, mes galime geriausiai pasitarnauti visam kraštui ir savo tėvų žemei.

"O čia reikia laukti ateityje ne vienos tokios progos, kai nauja administracija yra palinkusi į santykių su Sovietais išlyginimą ir kai naujas prezidentas yra tuo tarpu uždraudęs savo pareigūnams net kritiškus atsiliepimus apie Sovietų Sąjungą. Ar tik laikinai? Kas žino? Bet tokios padėties, tur būt, nesitikėjo nė balsavę už Kennedy lietuviai.

"Stebina tuos balsuotojus ir Kennedy padėka Kremlui už dviejų neteisėtai kalintų Amerikos lakūnų paleidimą ir Stevensonso pareiškimą, kad Kennedy bus laimingas susitikęs su Chruščiovu." Kai savo inauguracinėje kalboje Kennedy žadėjo ginti laisvę, kurdamas naują pasaulį drauge su bolševikais, tai pavergtos tautos, tame skaičiuje ir lietuviai, žino, kokią pasaulį galima sukurti drauge su laisvės priešais".

Taigi, kaip matome, ir čia pūstelėjo žiaunys vėjas "vaduotojų" pusėn. Nereikia nei

Atsakau į Klausimus

Ką gi i tai galima atsakyti?

Torontiškiame klerikalų laikrašty telpa kaž kokios moters, kuriai, anot redakcijos, "rašyti nelengvai sekasi", rašinys ar "pasakojimas". Ji esanti klaipeidietė, į Kanadą atvykusi praėjusiais metais. Jos rašinys taikomas man — lyg ir išmetinėjimas, kodėl aš, būdamas 1959 metais Klaipeidoje, su ja nesikalbėjau, ir nepasakiau tokios kalbos, kokios ji norėjo!

Kaip taisyklė, neatsakau į insinuacijas, taikomas man per spaudą: atsakinėju tik į klausimus, kuriuos man žmonės — žodžiu ar raštu — pateikia. Bet dėl "buvusios klaipeidietės" pasisakymo norisi tarti žodį.

Moteriškė skundžiasi, kad mes, pirmoji JAV lietuvių turistų grupė, 1959 m. į Klaipeidą atvykome pavėluotai: žmonės, girdi, pavargo mūs belaukdami. Ir toliau: "Jau buvo tamsoka, bet mašina priartėjo. Ir R. Mizara buvo čia. Mano tikslas buvo kai ką paklausti apie Amerikoje esančius artimuosius, bet niekaip negalėjau, nes (turistai) buvo saugojami..."

Ir moteriškė (jei tai moteriškė) sitokiais žodžiais baigia savo rašinį: "P. Mizara, jei dar tektų tau lankytis Lietuvoje, suprask teisingai. O tiesa nugali ir sėtoną. Tai aš turiu mintyje, kad tavo tiesa gal kartais prisidės brangios gimtines rytojū..."

Pasakysiu, kaip ten iš tikrųjų buvo, tuomet gal būt ir

karalienės Michaldos, kad išpranašavus, ką tai reiškia.

Poetas Faustas Kirša, sukaunęs jau 70-tų metų, parašė eilėraštį — laišką obelaitėms. Jis prašo tas obelaites sveikinti viską, bet visai neužsimena apie pasveikinimą savo tautiečių.

Jis ilgisi klevų, svirny, kryžių, klojimų, žvirblių, jaučių, eriučių, karvyčių, kiaulyčių ir t.t., tik ne žmonių.

Viskas, ko jis norėtų, tai kad sugrįžus "rankas iškęles saulėn su plakančia širdim pagarbinsim Dievulį ir pabučiuosiu taip, kaip niekas nebučiuavo, visus, visur, kas žemėj auga arba dūli".

Kas ant žemės auga, kas kuria ir daro tėviškę gražią, nesvarbu.

Atrodo, tačiau, kad poetui teks pasitenkinti dievulio garbinimu Amerikoje. Tokios Lietuvos, kokios jis nori, jam nebeteks matyti. Gyvenimas neina atgal, nors yra senjų, kurie vis žiūri į praeitį.

si moteriškė ant manęs neapyks.

Kaip minėjau, mes, turistai, pavėlavome į Klaipeidą atvykti, o mūsų laukė didžiulė žmonių minia — laukė Klaipeidos priemiesty.

Išlipus iš autobuso, man teko tarti žodį — pasveikinti klaipeidiečius, padėkoti jiems už draugišką mūsų sutikimą. Savo trumpoj kalboj reiškiau džiaugsmą, kad Klaipeida tapo prijungta prie Lietuvos, kad ji pagaliau visiems laikams bus neatskiriama Lietuvos dalis. Priminiau, kad jeigu šiandien Klaipeida yra laisva ir lietuviška, tai tik dėka to, kad Tarybinė Armija, kurioje tuomet dalyvavo ir lietuviškoji divizija, priešą — fašistinį okupantą, — sumušė ir miestą išlaisvino. Kiekvienas doras lietuvis, nežiūrint kur jis begyventų, saktiau, šiandien labai džiaugiasi, kad Klaipeida tapo sugrąžinti Lietuvai.

Tai ir viskas.

Ten pat pasisveikinome su daugeliu ten esančių, suvykusių mūs pasitikti žmonių, bet šnekėtis beveik nė su vienu ilgiau nebuvo laiko, nes buvo tamsu, laikas vėlokas. Mes sėdome atgal į autobusą ir vykome į Klaipeidos viešbutį poilsiui — buvome gerokai išvargę.

Aišku, jei ši moteriškė ir būtų tuomet prie manęs priėjusi, nebūčiau turėjęs laiko jai pasakoti apie Ameriką.

Bet kodėl gi ji nebandė vėliau su manim ar su kuriais kitais mūsų turistų grupės nariais susitikti ir pasišnekėti? Klaipeidoje mes buvome keletą dienų. Aš atsikeldavau anksti ir eidavau pasivaikščioti, po miestą pasidairyti. Su kiekvienu sutiktu klaipeidiečiu nuoširdžiai kalbėjausi. Aš klausiau jo bei jos apie tai, kaip gyvena, o jis ar ji — manęs apie Ameriką.

Kurię atvyko į viešbutį, taipgi nešykštėjau laiko pasitarti, pasikalbėti, nes buvo labai įdomu. Apsilankiau pas tūlus klaipeidiečius į butus. Na, ir jei ši moteriškė būtų norėjusi su manim susitikti, būtų galėjusi. Dabargi jos rašinys "Tėviškės Žiburiuose" yra nei šis nei tas.

Dėkoju už patarimą. Jei tik dar pasitaikys proga kitą kartą būti Tarybų Lietuvoje, bandysiu viską suprasitį teisingai ir kalbėti teisingai, kaip dariau 1959 metais. Ji taipgi turi būti teisinga — neturėtų šmeižti savo gimtojo krašto, kuriančio naują gyvenimą. Nereikia apkalbėti ir kitus žmones.

Rojus Mizara

Po Pietų Amerikos Dangum

Išpūdžių žiupsnelis

Daugiau kaip prieš trejetą mėnesių mūsų Nusipelnusių valstybinį dainų ir šokių liaudies ansamblį pasiekė džiugi žinia — drauge su kitų broliškųjų respublikų atstovais: rusais, armėnais, uzbekais, gruzais, latviais ir moldavais keturi mūsų ansamblio šokėjai kviečiami pademonstruoti lietuvių nacionalinį šokį Pietų Amerikos liaudžiai. Ta garbė teko respublikos nusipelnusiai artistei Emilijai Gužinskai, Nijolei Petrylaitei, Vytautui Buterlevičiui ir šių eilučių autoriui. Kruopštai ansamblio baletmeisterio J. Lingio darbo dėka mūsų grupė gerai pasiruošė kelionei.

Manau, kiekvienam suprantamas mūsų jaudinimasis prieš koncertus, ta didelė mums tekusi atsakomybė atstovauti lietuvių liaudies meno. Ir Karakase, ir kituose Venesuelos miestuose kaip — Guanare, Berkisimete mus sutikdavo pilnutėlis žiūrovų salės. Ir visur ypač didžiulį pasisekimą turėjo temperamentingas lietuvių "klumpakojis". Vazinėti teko vien mašinomis. Mat, Venesuela neturi savo geležinkelio, tik anstradą.

Poilsio dienomis susitikdavome su vietos gyventojais, meno darbuotojais. Ypač įspūdingai praėjo susitikimas su Venesuelos komunistų partijos veikėjais ir menininkais. Kiekvieną kartą mūsų prašydavo dainuoti tarybinės dainas. Nors ir ne dainininkai būdami — dainuodavome. Mums visi pritardavo. Savo ruožtu, drauge su šeimininkais smagiai sušokdavome jų nacionalinį šokį "Koropo".

Spalio revoliucijos metines šventėme jau Čilėje. Sant-Jago darbo žmonėms primygtinai reikalaujant, surengėm keleriopai daugiau koncertų, negu buvome užsibrėžę. "Teatr Municipal" koncertų salė būdavo sausakimša.

Mums išvykstant, su tarybiniais artistais susitikome miesto meras, o vėliau pats prezidentas, kuriems labai patiko Tarybų šalies meistrų koncertas. Be to, Čilėje dalyvavome koncerte, skirtame vaikams, nukentėjusiems nuo žemės drebėjimo. Be mūsų, jame dalyvavo garsus amerikiečių džazas — "Rock and roll" karalius, žinoma amerikiečių dainininkė Džein Rassel ir meksikiečių dainininkė bei kino aktorė Rosita Kintana. Šie artistai gerai pasipelnė iš koncerto nukentėjusiems šelpiti. Mes koncertavome nemokai, ir net visu reikalingiausiu laikraščiai apie šį poelgį rašo

su pagarba. Čilėje man teko garbė kalbėti per radiją. Aš papasakojau apie gyvenimą Tarybų Lietuvoje, apie mūsų pasiekimus kultūros srityje. Su džiaugsmu kalbėjau apie klestintį mūsų liaudies meną, apie nuostabią Tarybų Lietuvos dvidešimtmečio sukaktį. Respublikinė dainų šventė. Po kiekvieno koncerto mus apsupdavo žiūrovai — paprasti darbo žmonės, norėdami arčiau susipažinti su Tarybų šalies pasiuntiniais.

Meksikos mieste mus taip pat sutiko labai šiltais. Koncertavome didžiausioje vietos teatre "Auditorium", kuriame telpa 18 tūkstančių žiūrovų ir Meksikos valstybiniam teatre. Tiesa, mums teko ten gerokai paprakaituoti. Mat, miestas yra 2 kilometrai 300 metrų viršum jūros lygio, ir po koncertų tekdavo į pastiprinimą kviečiantis net deguonies preparatus. mus dažnai lankydavo lietuviai — emigrantai. Daugelis jų gyvena gana skurdžiai. Jie domėjosi Lietuvos gyvenimu, mūsų liaudies darbais. Labai šiltais praėjo susitikimas su Meksikos Valstybinio folklorinio ansamblio artistais. Iš jų išmone ir vieną meksikiečių liaudies šokį, kurį atlikome atsisveikinimo koncerte.

Gruodžio 26 d. atvykome į didvyriškos Kubos sostinę Havaną. Nors gastrolės artėjo prie pabaigos, buvome gerokai išvargę. Kuboje pasijutome kaip namuose. Ypač mus jaudino susitikimai su narsuole Kubos liaudimi, žmonių eilės prie teatro kasų. Jau kelias valandas prieš prasidedant koncertui, žiūrovų salės būdavo užpildytos. Koncertus šioje šalyje užbaigdavome visų TSRS tautų finaliniu šokiu, laikydamė rankose Kubos nacionalines vėliavėles. Žiūrovai sukeldavo nepaprastą ovačijas, iš salės pasigirdavo žodžiai "Mir", "Družba". Kai mūsų orkestras užgrodavo Kubos revoliucinę dainą "Marčiando", mes ją dainuodavome ispaniškai, o su mumis dainuodavo visa salė. Miesto gatvėse ant sienų išrėžti užrašai "Patria o muerte" ("Tėvynė ar mirtis"), primenantieji apie rūsų Kubos laikmetį. Beveik kiekvienas sutiktas praėivis mus užkalbindavo, spausdavo rankas. Visur išgirdavome tariant rusų kalba šiltus žodžius "Tovarišė", "Drug".

Kuboje aplankėme brolių Sergijaus ir Luis Saiz vardo kooperatyvą. Čia žmonės labai patenkinti ir nuosirdžiai

dirba. Per dieną jie uždirba po 3-3,5 dolerio. Ypač mus sujaudino apsilankymas pas tėvus šių liaudies herojų, kuriuos revoliucijos metu sušaudė Batistos pakalikai. Brolių atminimui čia įrengtas muziejus, pastatytas gražus paminklas.

Nors buvome toli nuo tėvynės, Naujuosius metus sutikome puikiai. Tarybinių artistų garbei buvo suruošti iškilmingi pietūs, o vakare nuvykome į stadioną — sutikti Kubos Naujuosius metus. Fidelis Kastro ten pasakė labai įdomią ir ilgą kalbą. Dešimtūkstantinė minia alsavo vienu atodūsiu, degė viena neapykanta imperjalistams. Fidelis Kastro savo kalboje ypatingai akcentavo mokymo klausimą. "Kuba — si, janki — no!" — šaukdavo minia, kai Fidelis paminėdavo amerikiečius. Po F. Kastro kalbos visi entuziastingai sudainavo revoliucinę Kubos dainą "Marčiando".

Gatvėse dažnai tekdavo sutikti jaunas ir pagyvenusius žmones, darbininkus ir inteligentus, jaunas merginas su ginklais — tai liaudies milicijos nariai. Kraštas stėjo į apsigynimo pozicijas. Havanos miesto pakraščiuose budėjo artilerijos pabū-

lai, o greta jų ir toliau buvo statomi namai, rengiami skverai, aikštelės vaikams.

Darbininkams reikalauje reikalaujant, mes išvykome koncertuoti ir į Sant Jago de Kuba miestą. Po koncerto, miesto gyventojų išlydėti, tą patį vakarą grįžome į Havaną. Nors šalis tuo metu buvo pavojuje ir Fidelis Kastro buvo labai užimtas, jis surado laiko aplankyti tarybinius artistus viešbutyje. Jis mus klausinėjo, ar per daug neišvargome, ar geras viešbutis, kaip patinka Havana ir Kubos liaudis. Labai domėjosi mūsų, tarybinių žmonių, gyvenimu. Mes jam irgi davėme daug klausimų. Atsisveikindamas Fidelis Kastro mus pakvietė atvykti dar kartą, kai bus ramesnis laikas. Mūsų vadovai jam įteikė suvenyrų, o mes, lietuviai, padovanojome Lietuvos vaizdų atvirukų.

Nors mes buvome toli nuo Tarybų šalies, visur mus lydėjo Tėvynės meilė ir Pietų Amerikos darbo žmonių širdžių šiluma. Ir mes jų niekada neužmiršime.

Juozas Gagiškis
LTSR Nusipelnusio valstybinio dainų ir šokių liaudies ansamblio artistas.

Kaip Greitai Galėtume Skristi

Dažnai kalbant apie skridimus į kitas planetas, žmonės reikią abejones, ar tai galima bus tai padaryti. Girdi, planetos labai toli, o žmogus juk negalės pakelti didelio greičio, kur bus reikalingas, norint pasiekti planetas. Ar iš tikrųjų žmogus negalėtų pakelti didelio greičio?

Mūsų planeta Žemė sukasi apie savo ašį maždaug 25.000 mylių, tai į valandą mes lekiamo virš 1,000 mylių. Ar mes jaučiame tą greitį?

Mūsų žemė, kaip jau visi žinote, dar skrieja apie Saulę. Astronomai tiksliai apskaičiavo, kad Žemė, lėkdamas apie Saulę, daro po 100.000 kilometrų per valandą. Su žeme, aišku, lekiamo ir mes. Ar mes jaučiame šį greitį?

Reikia atsiminti, kad ir Saulė lekia apie centrą mūsų žvaigždynė. O sykiu su Saulė lekia ir mūsų Žemė. Nejauciame mes ir šito lėkimmo.

Tai gi, greitis žmogui nieko nereikią. Pagrindinis dalykas yra laipsniškas greičio išvystymas. Jeigu, sakysime, raketa kiltų labai staigiai, žmogus gal neatlaikytų to spaudimo. Bet jeigu greitis būtų išvystytas laipsniškai, tai žmogus galėtų skristi erdvėje šviesos greičiu.

186.000 mylių per sekundą ir neįstų.

kada nors ateityje žmogui pavyks pasigaminti šviesa varomus lėktuvus ir labai greitai skraidyti erdvėje. Tiesa, tai dar tik svajonė, bet kas gali pasakyti, kas ateityje bus. Žmogus gali daug ko nauja išrasti ir padaryti. Nebus joks stebuklas, jeigu kada žmogus nuskris į kurią nors planetą ir sugrįš atgal.

Ar žinote...

Kad arabų kraštuose yra 500.000 vergų. Jie daugiausia dirba prie aliciaus versmių.

Sudane, Pietų Arabijoje, Irane galima pirktis vergą viešoj rinkoj kaip gyvulį.

Kad Jungtinėse Valstijose yra 600.000 kurčių.

Daugiausia apkrusta dirbantieji prie didelio bildėsio. Taipgi daugeliumi girdėjimas sugenda nuo alkoholio.

Kad susisiekimas telefonu tarp Londono ir Montrealo buvo atidarytas 1933 metais.

Kad Kanada iki 1927 metų neturėjo savo diplomatų nei vienoje pasaulio valstybėje. Kanadai atstovavo Britanikai, tai žmogus galėtų skristi erdvėje šviesos greičiu.

Kad nuo 1830 metų šiaurinio ašigalio ledynai apleido 4,000,000 ketvirtainių mylių

John Fisher, advokatas, rašytojas, paskaitininkas, radio komentatorius. Jis daugiausia rašo apie Kanadą. Dabar jis yra Kanados Turistų Asociacijos direktorius.

plotą.
Kur 1830 metais Švedijoje, Kanadoj ir Suomijoj buvo ledai, šiandien auga miškai.

Kad aukščiausias kalnas Kanadoje yra Logan kalnas, Jukone. Jis yra 19,850 pėdų aukščio.

Kad medus jau 3,000 metų skaitomas sveikiausiu maistu iš saldžiųjų valgių.

Kad karpė (žuvis) išgyvena iki 75 metų, o vandenynų banginys — vos 30 metų.
Montrealietis

Lango stiklai žibės, jeigu plaudami į vandenį įdėsite truputį krakmolo.

Paprastas laikraštis padeda apsaugoti drabužius nuo kandžių, jeigu jo bus šepu-tėje, kur drabužiai laikomi.

Padėka

Šiuomi norime pareikšti giliausią padėką visiems mūsų draugams ir kaimynams už surengtą mums atsisveikinimo parę vasario 4-tą, ko mes visai nesitikėjom, kad gyvendami Rodnės apylinkėj per dvidešimt metų užsipelnėm tokios pagarbos nuo mūsų artimųjų.

Tiesiog mums širdis spaudė mūsų malonūs atsisveikinimai ir linkėjimai mums geros kloties. Jūsų šis surengimas ir vertingos dovanos, pasiliks mummyse maloni atmintis, kol gyvi būsim.

Ypatingas aciu regėjams ir visiems prisidėjusiems ir atsilankiusiems.

Karščiausias aciu.
Stefanija ir Vaeovas
Žižniauskai

Montrealo žinios

Trumpai apie viską

Vasario 12 dieną MLSDPD mėnesiniame susirinkime finansų sekretorius J. Pelakauskas pranešė, kad jis atėinantis mėnesį išvažiuoja Lietuvon visiškai apsigyventi. Jo vieton išrinktas buvęs valdybos narys V. Verbyla, o į valdybos narius išrinktas J. Petrauskas.

Apie patį susirinkimą reikia pasakyti tiek, kad buvo pavyzdingas. Narių atsilankė gana daug ir ėmė balsą laike diskusijų kuopos reikalais.

P. Joneliūnas išvyko į Jean D'Ark ligoninę, o J. Kazakevičienė į Viktorijos ligoninę dėl ištyrimo ligos.

Montrealo Namų Savininkų Lygos prezidentas J. Bertrand atsisaukė į visus namų savininkus, kad priklaustyti prie lygos. Jis sako, kad organizuotai galima pastoti kelią taksų kėlimui. Dabartinė miesto administracija su majoru Drapeau priešakyje planuoja kelti taksus.

Vasario 9 dieną 300 Montrealo studentų bandė demonstratyviai išgriauti tvoras, kuriomis yra atsitvėrus turčių apgyventas Mont Royal priemiestis nuo miesto.

Bet geležinės tvoros buvo pertvintos, o prie to pribuvus policija sutrukdė areštavo vadus.

Senasis tiltas ant Back upės, per kurį važiuojant į Lawrential kalnus) nereikia mokėti, pasidarė nesaugus. Uždrausta važiuoti greičiau kaip 15 mlių į valandą, o sunkvežimiams su krovniais visai uždrausta.

Salvešių armijos viršininkas W. W. Booth pareiškė, kad vėliausiu laiku išvystyti vaistai girtuokliams gydyti duoda geras pasėkmes.

Kanadoje yra 280.000 alkoholikų ir kasmet jų skaičius paauga 20.000.

Praėjusiais metais 3.000 nevedusių mergaičių, nuo 13 iki 21 metų amžiaus, susilaukė kūdikių. Iš jų 204 Montrealo.

Praėjusiais metais Montreale buvo 7.142 kriminalinės bylos. 30 procentų daugiau, negu metai atgal.

C. Gauthier, gyvenęs 1582 St. Catherine St. E., įsibauginęs gengsterių, eidamas gulti pasiėmė revolverį ir miegodamas laikė jį rankoje. Apsisapnavęs pradėjo šaudyti ir persišovė abi kojas ir kairę ranką.

Ligoninė aiškino, kad susapnavęs, jog gengsteriai užpuolė.

Pas L. P. Kisieliūsis buvo atsilankęs tolimas svečias, tai Petrės pusbrolis — Jonas Baltrušaitis (Batter) iš Piapot, Sask., kuris ayvažinėjo plačią Kanadą, buvo New Yorke ir Čikagoje. Čia sustojo kelioms dienoms paviėšėti.

Montreale leidžiamas tabloidinis laikraštukas Midnight pasiėpė iš savųjų, pareiškdamas, kad rusai yra atsilikę 100 procentų nuo amerikonių ir kanadiečių gemblerystėjų, bankų plėšime ir nėra vilties, kad jie mus pasivyti.

Kvebeko provincijos miškuose darbininkams moka, kaip iškelia unijos, tik 90 centų į valandą.

Unijos reikalauja pakelti iki \$1.10. Taipgi reikalauja laisvės organizuotis į unijas.

Svarstant šį klausimą seimelyje, buvo pakviesti ir miško baronai. Jie aiškino, kad nebūtų prieštaringi unijom, bet kada unijos pradėdamos legaliai veikti, visuomet komunistai imą joms vadovauti, dėl to ir neleidžia joms laisvai veikti.

Riviere slėnyje dirba 60.000 darbininkų.

Kvebeko provincijoje. Matapie dis, Matame ir Rimouski apylinkėse, 2.000 ketvirtainių mylių plote, geologai atradę didelius kiekius asbesto, chromito, talko ir vario.

Tikimasi rasti dujų ir aliejaus. B. K.

Paieškojimas

Paieškau savo brolio Justino Blazgio. Iki 1939 metų susirašinėjau sekančiu adresu: Vyšnių km., Žvirgzdaičių vals., Šakių aps. Nuo to laiko nieko apie jį negirdėjau. Kas žinote, malonėkite pranešti man šiuo adresu.

John Blazer (Blazgys)
Piopot, Sask., Canada

Minime Liūdną Aštuonių Metų Sukaktį

Nuo Mirties

ANTANO SERPICIO

Mirusio vasario 24 d. 1953 m.

Su gailėsčiu ir pagarba minime mūsų mylimą, mus mylėjusį vyrą ir tėvą, bendrų idėjų draugą.

Žmona Genovaitė

Ruktė Teresė ir žentas Henrikas

Sūnus Antanas ir marti Irena

Numirė Draugas Juozas Misevičius

Po ilgos ir kankinančios vėžio ligos, vasario 4 dieną mirė draugas Juozas Misevičius. Palaidotas Mountain View kapuose vasario 11 d.

Draugas Misevičius gimė Virsėių kaime, Krosnos valsčiuje, Marijampolės apskrityje, rugsėjo 15 dieną, 1895 metais.

Išpildant jo pageidavimą, jokių religinių apeigų nebuvo. Paskutinį atsisveikinimo žodį nuo Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos pasakė Algirdas Grinkus prie karsto ir kapuose.

Laidotuvėse dalyvavo apie 60 žmonių, į kapus palydėjo 11 automobilių, karstą puošė didelis vainikas gėlių nuo Kanados Lietuvių Literatūros Draugijos narių, taipgi gėlės nuo Rusų Federacijos, nuo Valiuko ir šeimos ir nuo Augusto ir Adelės Kulikauskų.

Draugas Juozas Misevičius paliko nuliūdime dukrelę Aldoną, kuri yra mokytoja Lazdijuose, brolių Aleksandrą

Vilniuje ir sesutę Eleną Lavnikonienę Argentinoje ir daugelį draugų bei pažįstamų. Jo žmona Petronelė mirė Lietuvoje apie porą metų atgal.

Velionis buvo vienas iš pasišventusių žmonių dėl žmonių gerovės. Būdamas dar jaunas vyrukas, 1918 metais stojo į Raudonosios Armijos eiles ir greta tūkstančių Lietuvos jaunuolių gynė tarybų valdžią Lietuvoje. Kaip jis pats sakė: "Kovojoje basi, neturėdami maisto ir drabužių išteklių, o dažnai ir amunicijos pritrūkdavo. Visgi padarėme gerą pradžią".

Atvykęs į Kanadą 1926 m., dirbo, kaip ir kiti emigrantai, prie sunkiausių ir pavojingiausių darbų miškuose, kasyklose Ontarijos ir kitose provincijose, vis svajodamas atsiimti žmoną ir dukrelę arba kiek užsidirbus grįžti į tėvynę ir vesti normalų gyvenimą. "Bet ne taip stoji, kaip žmogus storijas", kaip tas priežodis sako. Juozui nesisekė, kaip ir tūkstančiams kitų darbininkų. Keletas metų atgal, dirbant ant naujo gelžkelio, vedamo prie pat jūros, iškertant kelią stačioj pakrantėj, trūko virvė, kuriai laikant Misevičius dirbo, ir jis krito 100 pėdų į dešantį lauzą. Mat kalno papėdėj buvo kertami medžiai ir deginami apačioje. Žmogus ne tik apdegė, bet ir koją sulaužė. Aplankiau jį tuomet ligoninėje. Nors sugipsuotas, bet juokavo: "Matai, Algirdai, aš dirbau ant

DOVANŲ SIUNTINIAI Į TARYBŲ SAJUNGA IR KITUS TARYBINIUS KRĄSTUS

Su malonumu pranešame, kad PAGERINOME MAISTO, TEKSTILĖS ir VAISTŲ bei kitų dalykų persiuntimą

Prašykite mūsų naujo kainoraščio ir informacijų pas

Montrealo Atstovą

Mr. Manfred Kory

Mūsų kainos žemiausios Kanadoje ir JAV.

JŪS GALITE PILNAI pasitikėti Kanados didžiausia ir labiausiai prityrusia dovanų siuntinių persiuntimo firma

International Gift Parcel Service

1126 SHERBROOKE ST. W. — Tel.: VI. 4-4860
Montreal 2, P. Q., Canada

WINDSOR

DRY CLEANERS & DYERS CO. LTD.

Valome visokius drabužius, gardinas, blankietus, lovų uždangalus, karpetus, chesterfieldus ir bile ką, kas tik yra Jūsų namuose.

Windsor yra viena iš vėliausių ir moderniškiausių Dry Cleaning šapų Montreale. Turime naujai įrengtą moderniškiausių STORAGE. Greitas patarnavimas. 20 metų patyrimas garantuoja darbą.

Savininkai:

A. Keršys, P. Petrušis, P. Keršulis, A. Greibus
1205 CHURCH AVE. P.O. 8-6679
VERDUN, QUE.

Vic Stropus White Rose Service Station

Naujai atidaryta Service Station

Gazolinas ir automobilių taisymas.

Lietuviams 10% nuolaida už taisymus.

Esu baigęs automobilių taisymo mokyklą — reikalui esant galiu parodyti pažymėjimą.

Maloniai kviečiame užvažiuoti pas mus.

Viktoras Stropus — Teofilus Subačius

9000 Pie IX Blvd.

RA. 1-2347

Juozas Misevičius

geležinkelio, kad pasiekus Aliaską, kad suartinus Kanadą ir Ameriką su Tarybų Sąjunga. Lipau virve į kalną, kaip į dangų, o nupuoliau į degantį laužą, kaip į pragarą". Jis visuomet buvo šposininkas, ir blogiausių padėčių juokais paversdavo.

Nebuvo nei vieno Liaudies Balso ar kitų progresyvių darbininkų laikraščių vaizaus, kuriame jis nebūtų dalyvavęs. Ar lietuvių, ar rusų, ar anglų — jis vis arba rinko aukas arba pats davė, kiek galėjo.

Tiesa, paskutiniaisiais metais pritrūkdavo žmogų kantrybės, kartais, rinkdamas aukas laikraščiams, ne tik primadavo aukas, bet ir išbardavo: "Tai matai, tu prageri dešimtis dolerių, o kad duoti savo laikraščiu, savo reikalams, kad užtikrinus savo ir kitų žmonių ateitį, tai tu nesupranti. Koks, po velnių, iš tavęs darbininkas arba ir žmogus." Ir taip kai kuriuos supykindavo, bet daug ir tiesos pasakydavo, kurios protaujantis žmogus niekad nepamirš.

Nors Vancouverio Generalė ligoninė skaitoma viena geriausių Kanadoje, bet vėžio ligos visgi negalėjo sustabdyti. Davė "Kobalto bombos" spinduliavimą kasdien per du mėnesius, bet ląstelių dauginimosi negalėjo sustabdyti. Tiesa, įvairių vaistų pagalba gydytojai sumažino skausmus ligi minimumo, bet visgi liga per 4 ir pusę mėnesio taip draugą Misevičių išdžiovino, kad jis nustojo apie 60 svarų savo svorio. Kada mirtis užbaigė jo skausmą ir rūpestį, žiūrėnt į jį karste tarp gėlių buvo sunku tikėti, kad tai tas pats vyras, kuris išrodė sveikas ir tvirtas tik keli mėnesiai atgal.

Draugas Misevičius pavėntė didelę dalį savo gyvenimo dirbdamas už taikos išlaikymą, už planuotą geresnį gyvenimą visiem darbo žmonėms. Nepamiršo jis progresyvės spaudos ir sirgdamas. Padarė testamentą, kad atsitikime mirties būtų paskirta \$100.00 Liaudies Balsui ir \$100.00 dėl rusų kalba laikraščio Viestniko. Testamente toliau nurodė, kad visos jo sutaupos, atmokėjus laidotu-

vių išlaidas, būtų atiduotos dukrelei Aldonai, mokytojai Lazdijuose. Kad jo pageidavimai būtų išpildyti, kaip nurodyta, jis paskyrė Valiuką ir Grinkų testamentą vykdytojais.

Man išrodo, kad draugas Misevičius paliko gerą pavvyzdį mums visiems. Kiek daug mūsų ateivių miršta nepadarę testamentą. Tas sudaro daug bereikalingų išlaidų ir giminėms ir draugams, o jeigu giminėms negali surasti, tai žmogaus sutaupos eina į valstybės išdą. Tiesa, didžiama Kanados darbininkų mirdami palieka vien pluoštus neapmokėtų sąskaitų bet skolų, bet yra ir tokių, kurie turi susitaupę kiek pinigų. Kodėl gi neužrašyti Liaudies Balsui ar palikti pašalpinėms ar apšvietos organizacijoms? Tuomet ir mirus jūsų idėjos reikalas bus vedamas toliau.

A. Grinkus

Kas Kaip Remia Liaudies Balsą

A. Gaidikai, Courtland, Ont., reikšdami viešą padėką jų vedybinės sukakties paminėjimo ruošėjams, paaukojo LB paramai \$5.00.

J. Maskelis, Toronto, pridavė nuo velionies P. Daugėlos artimųjų \$12.00 aukų. Kas kiek aukojo minima korespondencijoje.

C. Malaske, Winnipeg, atsinaujino sau ir į Lietuvą prenumeratą ir paaukojo 50 ct.

B. Kvietinskis, Montreal, prisuntė keletą atnaujintų prenumeratų ir \$6.00 surinktų aukų. Aukojo: C. Rimau \$3.00, J. Mikalauskas \$2.00 ir J. Janušas \$1.00.

V. S. Žižniauskai, Rodeny,

Ont., per S. Repšį prisuntė LB paramai \$2.00 aukų.

J. Paliulis, Hawk Junction, Ont., lankėsi Toronto ir per Ch. Morkūną atsinaujino sau ir į Lietuvą prenumeratą ir paaukojo LB paramai \$12.50.

S. Rogers, Toronto, pridavė atnaujintų prenumeratų ir nuo S. Škudos \$1.00 aukų.

Patys atsinaujindami prenumeratą paaukojo:

G. Berlinsky, Toronto, \$1; K. Pačionas, Elizabeth, N. Y., \$1.50.

Visiems už pasidarbavimą ir aukas širdingai ačiū.

Administracija

Apsivedė

SIMCOE, Ont. — Šio mėnesio 11 dieną apsivedė Vytautas Veiveris su belgų tautos mergina. Jungtuvės įvyko Delhi lietuvių bažnyčioj, o pokilis Simcoe, kur vašinos ir linksminos virš 200 žmonių.

Be vietinių svečių buvo iš Toronto, Westono ir Londono. Jaunosios diedukas buvo atskridęs orlaiviu iš Belgijos.

Jaunavedžiai medaus mėnesiui išvyko į Floridą.

Senesniais laikais Veiverių šeima yra gyvenusi Torontė ir Westone.

Dalyvis

Pardavė Farmas

RODNEY, Ont. — Praeity metais mūsų apylinkėj net trys lietuviai pardavė farmas: Frank Kelly (Koklis), Vaclovas ir Stefanija Žižniauskai ir Stanley Zavackis. Pastarasis dar liko neišleistas.

Vasario 4-tą artimesnių kaimynų pastangomis buvo

surenngtas Žižniauskų išleistuvių balius. Kadangi Žižniauskai Rodney išgyveno virš dvidešimt metų, tai jų išleistuvėms susirinko virš šimto žmonių. Visi gražiai linksminos, ir sykiu apgalvestavo, kad mūsų seni ir geri kaimynai mus apleidžia.

Nuo kaimynų atminčiai buvo įteiktos gražios dovanos. O Žižniauskai, atsisveikindami, padėjo už tokį gausų atsilankymą, gražias dovanas, ir pareiškė kad jie niekuomet nepamirš J. Rodnės ir gerų draugų ir kaimynų. Mes nuo savęs linkim Ste-

fanijai ir Vaclovui, kur jie apsisistos, geriausio pasisekimo, ir pilnai tikimės, kad naujieji jūsų kaimynai taip pat jus sutiks ir priims kaip mes išleidžiam.

Geriausios kloties. Visu vardu,

S. Repšys

Redakcijos atsakymas:

"Pasirašau Aš Pats": Jūsų korespondencija pavėluota, o be to, ne visai atitinka rimtai kritikai.

Siuntiniai iš Hamiltono

LIETUVA

Siuntiniai eina per "Ukrainska Knyha"

HAMILTON OVERSEAS PARCEL SERVICE

1145 KING ST. EAST
Telephone: LI 5-1724

Taipgi priimam siuntinius į visas kitas TSRS respublikas. Pas mus yra daug įvairios medžiagos, odos, siuvamų mašinų ir kitų daiktų dėl siuntinių.

Atdara kasdien nuo 9 val. ryto iki 7 val. vak. išskiriant pirmadienius.

Dėl Siuntinių į Tarybų Lietuvą

ir kitas Tarybų Sąjungos Respublikas

UKRAINSKA KNYHA

Suteikia Patogiausį ir Greičiausį Patarnavimą

Priimam persiuntimui gatavai sudarytus siuntinius tik iš naujų drabužių, medžiagos, avalynės, medikamentų, maisto ir kitko.

Muitas ir kitos persiuntimo išlaidos apmokamos per mūsų firmą ir gavėjui nieko neberekia primokėti.

Ukrainska Knyha centras ir skyriai randasi:

TORONTE:

962 Bloor St. W. — 1162 Dundas St. W.

WINNIPEG: — 613 Selkirk Ave.

EDMONTONE: — 10803 — 85 St.

VANKUVERYJE: — 652 Kingsway St.

Toronto skyriuje ir centrinėje raštinėje turime gerą pasirinkimą įvairių medžiagų, drabužių, avalynės bei odos dėl siuntinių.

Toronto skyrius ir centrinė raštinė atdara kas dieną nuo 9 val. ryto iki 6 val. vakaro. Sekmadieniais ir pirmadieniais uždaryta. Rašant mums laiškus, prašome rašyti anglų kalba.

Centrinė raštinė:

Ukrainska Knyha

962 BLOOR ST. W. — TORONTO 4, ONT.
Telefonas: LE 4-7551

Siuntiniai į Lietuvą, Latviją, Estiją ir kitus SSRS kraštus. Siųskite savo giminėms ir artimiems siuntinius per lietuvišką įstaigą

SAKAS PARCEL SERVICE

sent by

Ukrainska Knyha

755 Barton St. E., Hamilton, Ontario
Tel. LI 4-7239

Jūsų siuntiniai yra garantuoti ir apdrausti. Galite siųsti maistą, avalynę, vaistus bei rūbus, nuo 4 iki 17 svarų. Muito mokestis yra Ukrainska Knyha nustatytas.

Mūsų naujoje didesnėje patalpoje jūs rasite: avalynės, skarūčių, skutimo ir kirpimo priemonių ir kt. Mes turime didelį pasirinkimą kostiuminės medžiagos. Kaina nuo \$9.00 ir daugiau už kostiumą. Lygios vienspalvės vilnos ir angliškos dryžuotos, išskyrus pirmadienius.

Mes jums patarnausime greitai, nuoširdžiai ir teisingai.

Darbo valandos nuo 10 val. ryto iki 7 val. vakaro

H. KORSAKIENĖ

Laikinoji Sostinė

Romanas

(Tąsa)

Ir vėl daktaras Didžiokas pažiravo bičiuliui stambų vekselį. Tačiau šį kartą kredito bankelis atsisakė nuo tokio žiro, nepagrįsto nejudoma nuosavybe.

— Ponas Druseika, — užjaučiančiu balsu pasiūlė kredito bankelio direktorius, — o kodėl gi tamstai nepaprąšius pažiruoti vekseliuką... kad ir savo kaimyno?

"Kėkšto?"

Povilas Druseika tuojau prisiminė sveikai praūsusį kaimyno veidą, žilą plaukų kuokštą smakro įdubime ir melsvas akis, tokias šaltas, kaip ledo skeveldros.

"Kėkšto prašyti? Argi tai nereikštų savo noru kišti galvą į kilpą?"

Namo Povilas Druseika parvažiavo tarsi dešimčia metų pasenęs. O ponias Druseikienė, neramiu žvilgsniu sutikusį vyrą, nelauktai pakaitė taktiką: nors nuo nemigo naktų jos veidas atrodė sukritęs, ji nebeužsiminė daugiau apie savo blogą nuojautą, o žvaliu balsu ramino ir guodė vyrą:

— Į Kauną, Povilai, reikia važiuoti. Žemės banką reikia prašyti, kad atidėtų rudens mokėjimą, štai ką reikia visų pirma padaryti!

Ji prisiminė, kad Tadas, vidurvasaryje trumpam apsilankęs su jauna žmona Lapšeliuose, prasarė, jog pažįstas Žemės banko valdytojas, esą, Vanda su valdytojo žmona gerai sugyvenanti ir net keletą kartų buvusi jų kviestiniuose faifoklokuose.

— Reikia prašyti Tada, Povilai, — dėstė ponias Druseikienė nelauktai ryžtingu balsu. — Tadas nueis pas Žemės banko valdytoją ir viską paaiškina... Juk vasara buvo negirdėtai sausa — visi tai žino. O mes — naujakuriai, tai irgi faktas! Kodėl gi bankas turėtų į tai neatsižvelgti? Aš neabejoju, Povilai, kad bankas tavo prašymą patenkins.

Spalio pabaigoje Povilas Druseika išsiruošė į sostinę pas sūnų.

Išvakarėse gavusi iš motinos laiška, Audrė nuėjo stotin pasitikti tėvo. Išlipęs iš vagono, Povilas Druseika ėjo peron — aukštas, su prasętais, avies kailiu pamuštais kailinukais (tuo tarpu Kaune visi dar vilkėjo demis sezoniniais paltais), — ir išsiblaškiusiu žvilgsniu dairėsi aplinkui. Sena, išsėrusi škrībėlė, kurią jis užsidėjo šios iškilmingos kelionės

proga, ir tie jo kaimietiški kailinukai bei senamadiškas kelioninis sakvojažas, kuriame atvežė Audrė iš motinos lauktuvų, labai jį skyrė iš sostinės gyventojų, atvykusių stotin pasitikti ar išlydėti savo artimųjų. Tėvas atrodė labai prislėgtas ir visiškai pasenęs.

Čia pat iš stoties Audrė paskambino į ministeriją Tadui.

— Ką? Tėtis atvažiavo? — išgirdo ji telefono ragelyje brolio balsą, skambanti toli gražu ne džiugiai: — Aja-jai, kaip ne laiku... Ir ko jis atvažiavo? Ką? Sakai, banko reikalais? Kokiais banko reikalais?

— Tėtis pats nori su tavim apie tai pakalbėti. Turi įtave prašymą! — garsiai šaukė į ragelį Audrė.

— A-a, taip, taip... Na, gerai... Palauk, palauk, kada jūs žadate pas mus ateiti? Dabar tuoj? Oi, ne... Aš labai užimtas ministerijoje. Ir Vanda pietums svetimų žmonių nelaukia... Klausyk, Audrė, atvesk tėvą pas mus vakare, gerai? Na, aštuntą valandą, pusę devynių...

Padėjęs telefono ragelį, Tadas valandėlę stovėjo susimąstęs: jo galvoje skriejo nelinksmos mintys...

Jau ir prasideda... Prasi-deda visos bėdos, kurias jis buvo numatęs. Labai aišku, kas atvarė tėvą į Kauną tokiu metu! Ir tėvas, žinoma, tikisi, kad jis, Tadas, gali čia ką nors padėti.

Tadas kraipė galvą, nematydamas nustebusių savo bendradarbių žvilgsnių.

Taip, labiau nepatogų laikų sunku buvo bepasihinkti! Kaip tik rytoj juodu su Vanda laukė svečių! Tai turėjo būti kažkas panašu į improvizuotą sukaktuvių iškilmę.

— Cha-cha-cha... Taip, taip, tai mažutė, bet labai svarbi sukaktis nuo mūsų vestuvių dienos... Ką? Ponia klausiate, kodėl penki medaus mėnesiai? Cha-cha-cha, o aš manau, miela ponias, kad mudviem su Tadučiu visas gyvenimas turį būti ištisas medaus mėnuo! Taip, taip, labai gerai pasakyta — visas medaus gyvenimas!

Tokiu žaismingu tonu Vanda Druseikienė kvietė telefonu svečius į savo šventę.

Pačių vestuvių jaunieji Druseikos kaip reikiant ir neatšventė. Viskas įvyko labai staigiai. Be to, vestuvės buvo susijusios su nemažomis išlaidomis. O svarbiausia — iškilmingos vestuvi-

nės puotos dabar iš viso buvo ne madoje... Juodu išvyko į povestuvinę kelionę — į Bavariją ir Reino slėnį. (Tadas norėjo parodyti jaunai žmonai savo jaunystės studijų nuostabųjį Heidelbergą). Tokios kelionės kaip tik lėjo į madą! Tačiau artimiausieji bičiuliai, žinoma, negalėjo dovanoti, kad jiems neteko linksmai pašokti juodviečių vestuvėse. Todėl juodu ir nusprendė improvizuoti šitą mažą šeimos šventę pačių artimiausiųjų ministerijos valdininkų draugėje.

Ta proga buvo nutarta pasikviesti ir vieną kitą įtakingą žmogų. Pavyzdžiui seną generolą Kuklą (šiaip ar taip, Tadas savo karjerą pradėjo nuo šito žmogaus!), na, ir jo ženą — patį ministrą, beje, Vandos tolimą giminaitį. Ir ministras neatsisakė ateiti! Pakvietė juodu ir Žemės banko valdytoją, su kurio žmona Vanda susipažino Berlyne, dirbdama sekretore pas atąšė... Vanda pati asmeniškai atsilankė į banko valdytojo butą ir labai lipšniai — kaip ji viena temokėjo — paprašė ponias valdytojiene, taip sakant, prisiminti jų seną pažintį Berlyne, kai ji ponias valdytojiene vežiojusi pono atąšė kadilaku po svetimą didmiestį ir rodžiusi jai visas vokiščių sostinės įžymybes... Ponia valdytojiene taip pat beveik pažadėjusi atsilankyti su vyru į jų kuklią šventę.

Tai buvo pirmasis juodviečių kviestinis pobūvis, todėl abudu labai jaudinosi, ilgai ir kruopščiai sudarinėdami svečių sąrašą ir būkštaudami, kad viskas jiems pavyktų kuo geriausiai, kad nebūtų svečių nei per daug, nei per mažai, kad kompanija garbingiesiems svečiams nepasirodytų pernelyg mišri, kad būtų visi jiems reikalingi žmonės.

Ir štai atvyko tėvas... Tadas ilgai trynė smilkinį, įtemptai galvodamas, kaip čia išsisukti iš keblios padėties. Nieko geresnio nesumetęs, jis paskambino į namus žmonai (Vanda ištekėjusi nebetarnavo ministerijoje, pasišventė vien namų židinui).

— Tu, Vanda? Klausyk, širdėle, turiu naujieną: atvažiavo tėvas! Sakau: tėvas! Na, taip, taip... mano tėvas. Siandien, Audrė ką tik man paskambino. Aš labai gerai suprantu tave, bet kuo gi aš kaltas? Matyt, pabus keletą dienų. Turįs čia reikalų banke. Taip, ne laiku, labai nelaiku širdėle, bet ką padarysi... Ne, brangi-oji, pasitaršime apie tai namie! Aš greitai pareisiu. Karštai bučiuoju tave, širdėle!

Išėjęs iš ministerijos, Tadas Daukanto gatvėje išėdo į taksį (jis be galo mėgo automobilius!) ir liepė vežti į Lelijų gatvę, kur juodu su Vanda po vestuvių išsiniu-mo nedidelį, bet jaukų, modernų trijų kambarių butą, kurį Vanda Druseikienė apstatė "su tikru europietišku skoniu", kaip kalbėjo visi ministerijos bendradarbiai.

Pusę devynių Audrė su tėvu atvyko pas brolių.

Tadas Druseika pasitiko juos mažame prieškambarėlyje ir išsibučiavęs padėjo tėvui nusivilkti kailinukus.

"Ak, kaip tėvas sukaimėjo... ir kaip greitai... pase-no per tuos metus..."

Pajutęs stiprų blogai išdirbto kailio kvapą, Tadas pakabino kailinukus į patį kampaną, toliau nuo Vandos minkšto rudeninio palto, skleidžiančio "Coty" kvėpalų aromatą ir toliau nuo savo smėlio spalvos apsiausto.

"Nelengva jam ūkininkauti. Rūpesčiai, matyt, padė širdį... — dingtelėjo Tadui, kai jis pastebėjo, kad po paskutinio susitikimo tėvas dar labiau pražilo ir kad jo marškinių apykaklė atrodė bent dviem numeriais per didelė. — Gyvenimas kaime, matyti, nėjo tėvui į kūną..."

Bet ypač Tadui įsmigo kažkokia nauja sutrikimo išraiška, atsidūsi tėvo veide.

"Argi, argi ne aš buvau teišus?" — galvojo Tadas, veddamas tėvą į svetainę.

Vanda, grakšti ir lengva, su užmesta ant pečių azūrine kraiste, pakilo nuo žemės kėdutės po toršerą, padėjo jį šalį mezginį ir lipšniai šypsodamasi, pasitiko svečius:

— Koks malonus siurprizas, tėveli! Kaipgi mamytės sveikata? Audrone! O ant tavęs aš pykstu: kodėl taip retai užėmi? Užmiršai mudu su Tadučiu!

Visi susėdo svetainėje ir ėmė šnekučiuoti apie šį bei tą. Tadas nusiskundė, kad buvo kiek peršalęs ir gavęs stiprų bronchitą... Vanda atnešė kristolinę lėkštę obuolių ir sidabrinis peiliukus. Iš virtuvės sklido įvairiausių kepsnių kvapai. Ir Audrė, nieko nenuvokdama apie pasirodymą rytdienos pokylių, pagalvojo, jog tai gaminama juodviem prasmatni vakarienė.

Povilas Druseika sėdėjo nešnekus. Jo sukauptas ir paniūręs žvilgsnis rodė, kad mintys galvoje nepaliaujamai sukasi apie vieną ir tą patį, ramybės neduodantį reikalą, kurio varomas jis ir atvyko į sostinę.

— Lapšeliuose... turime su mama didelį sunkumų... — pagaliau pradėjo jis ir kaltai, gailiai nusišypsojo, o veide išryškėjo nužeminta prašytojo išraiška.

Užlūžtančiu balsu, rodančiu, kaip sunku jam buvo

prašyti, Povilas Druseika išdėstė visą reikalą, dėl kurio atvažiavo, ir vėl tomis pačiomis prašytojo akimis, kokių nei Audrė, nei Tadas anksčiau niekad nepastebėjo, pažvelgė į vyriausįjį sūnų.

Tadas nejaukiai pasiraivė ir atsikosėjo, pridengdamas ranka burną, — ak, tas bronchitas vis dar jį kankina! Neišlaikęs tėvo žvilgsnio, jis atsigręžė į žmoną: Vanda ir vėl sėdėjo po toršerą, įsigilinusį į savo mezginių. Krentanti lempos šviesa nušvietė jos lygią sušukuotus plaukus ir įtemplius antakius. Jos pirštai trūkčiodami narstė mezginio kilpas, išduodami jos nervinimąsi.

— Taip... — nutęsė Tadas, vis dar nesiryždamas pakelti akių į tėvą. — To galima... buvo... laukti...

— Aš padariau klaidą. — Povilas Druseika pakilo nuo žemos sofos ir ėmė neramią žingsniuoti po kilimu išklotą svetainę. — Dabar man visai aišku, kad tik vištų ūkis galėjo pakelti Lapšelių pajamas! Aš jau kalbėjau su žemės tvarkytoju: man žada išskirti pašalpą pavyzdinei vištinei statyti. Pavasarį išrašyčiau iš inkubatoriaus pradėjai nors šimtą viščiukų! Pieno centras dabar masiškai supirkinėja kiaušinius! Kad tik jų būtų! Rude-nij — pamatytumėt patys! — jau visai kita būtų šneka, — kalbėjo jis, vis labiau karščiuodamasis. — Aštrios jo akys jau žybciojo pro akinių stiklus. Naujas vilties antplūdis, atrodė, iš karto pajautino Povilą Druseiką: jis atsitiesė, jo žingsniai pasidarė žvalūs ir tvirti. — Svarbiausia, — tęsė jis toly-džio pakilesniu balsu, — kad Žemės bankas atidėtų ratą bent metams, iki kito rudens! Tada jau galėsiu ją išmokėti!

Audrė sėdėjo giloje sofoje visa apmirusi ir akyliai sekė visus tris. Po vasaros atostogų Lapšelių reikalai ir jai pasidarė lyg kraujuojanti opa krūtinėje. Dabar, klausydama tėvo kalbos, ji visa širdimi norėjo tikėti ir tuo vištų ūkiu, turinčiu išgelbėti Lapšelius, ir pavyzdine vištine, ir išrašomais iš inkubatoriaus viščiukais, ir Pieno centro superkamais kiaušiniams! Kad tik Tadas galėtų tėvui pagelbėti! Kad jam pavyktų įkalbėti Žemės banko valdytoją! Kad tėvui atidėtų mokėjimą dar vieneriems metams! Ir kad tėvas nežiūrėtų į Tada tomis nusižeminusio prašytojo akimis.

Tadas taip pat pakilo nuo sofos. Apsivilkęs palaidu, lančuotu namie dėvimu švarku, įstojęs į minkštas šlepetes, jis buvo toks orus ir atrodė visagalis.

— Man rodos, tėtis per daug vilčių dedate į tą pažin-

li, tokią... iš tikrųjų menką pažinti su... ponu valdytoju. — Tadas tyliai žingsniais perėjo kilimu. — tiesą pasakius, tai net ne aš, o Vanda jį pažįsta, — jis skubomis žvilgtelėjo į žmoną, kuri tarsi pagal susitarimą pakėlė ir vyrą akis. Jos pirslai dar vikriau ėmė narstyti mezginių kilpas.

— Juokai! — atsiliepė ji taip, kad Audrė net krūptelėjo nuo rėžiančio jos balso skambėjimo. — Kokia čia pažintis? Kad kadaise Berlyne ponas atasė pavedė man paasistuoti banko valdytojo žmonai, jai apžiūrėjant miesto žymybes? Tai kad ji, tur būt, seniai jau ir pamiršo tokią mūsų pažintį. Panašių pažinčių tokiems žmonėms begalės! — ji prašėpė aštrius dantukus.

— Ir kiek aš žinau. — Tadas perėjo prie autoritetingo įrodinėjamojo tono. — Žemės bankas niekad ir niekam neatidėlioja mokėjimo terminų! Jie šiuo atveju laikosi geležinio įstatymo! Ir, pasakysiu, jie turi racijos. Juk jeigu bankas suteiktų nuolaidą bent vienam skolininkui, tai tuo pačiu sudarytų precedentą tikėtis panašių lengvatų ir visiems kitiems įsiskolinusiems.

— Taduti, — įsiterpė Vanda švelniai, kai tuo tarpu jos pirštai įnirtingai narstė kilpas. — gal būt, tu ir galėtum pabandyti nueiti pas poną valdytoją. Aš pabrėžiu. — galėtum tai padaryti tėvelio prašomas, tiesa? Bet tik jokia būdu ne kaip pas pažįstamą. Tiesiog paprašytum pas jį audiencijos. Bet aš esu daugiau negu tikra, — audiencijos tu jokia būdu ngeaufum!

— Savaiame suprantama, kad negaučiau, — pritarė žmonai Tadas. Jis vėl užsikosėjo ir su kankinio išraiška veide pridėjo ranką prie krūtinės.

Vanda pažvelgė į vyrą pilnomis skaudžios užuojautos akimis.

— Taduti, mielas, išgersi Emso vandens su karštu pienu? Aš tuojau padarysiu. Ir turiu jums pasakyti, tėveli, — ji kreipėsi į uošvį pašūrkštėjusiu balsu, — kad visas tas reikalas neprisidės prie Tadučio karjeros! Juk aišku, pašlijęs tėvo ūkis, — tai jokia rekomendacija! — Vanda nusijuokė sausu, trumpu juoku, ir jos smulkūs dantukai plėšriai sublizgėjo lempos šviesoje.

Povilas Druseika sustojo ant kilimo kaip įbestas.

Audrei buvo baisu pažvelgti tėvui į veidą. Jos širdis taip smarkiai plakė, jog trukdė jai alsuoti. Ir tuo momentu ji staiga prisiminė viską, ką kalbėjo Petras parke, — apie pasaulį, kurį jis buvo pasiryžęs griauti! Ir Audrė labai aiškiai suprato, kad

ir jos brolis, toks kupinas orumo ir pasitenkinimo saviimi, ir jos saldžialežuvė brolienė, ir visas jų puošnus butas su kilimais, krištoliu, minkštais baldais, — visa tai priklausė tam plėšriam pasauliui, kurio Audrė ėmė iš visų jėgų neapkęsti!

— Vanda turi racijos... — nutęsė Tadas, vis dar laikydamas ranką prie krūtinės.

— Tai ką... tai ką judu... abu... patariat man? — Povilo Druseikos balsas sudrebėjo. — Varžytines?

Jo žodžiai kraupiai nuskaubė tyloje.

Vanda vėl įniko megžti. Tado skruostus nuplieskė ryškius raudonis. Užmiršęs savo bronchitą, jis pasiėmė nuo staliuko cigaretę ir užsidegė ją:

— Tėtis... manau, atsime-nate... aš visada tvirtinau — ūkis ne jums!

— Tai ką? Siūlai man pasikarti?

— Kam? Kam tokie tra-giški žodžiai? — Tado bal-sas taip pat kilo: — Aš siū-lau viską ramiai apsvarstyti!

Povilas Druseika valandė-lę žiūrėjo į sūnų, tokį gąs-dinamajam svetimą jam. Staigus jo susijaudinimas geso. Be-viltiškai numojęs ranka, jis sunkiai atsistojo ant sofos, visas susmuko...

— Gerai... svarstykim, pasvarstykim...

Tadas pakėlė tėvui užsie-ninės markės cigarečių pake-lį. Povilas Druseika tebe-virpančiais pirštais paėmė vieną cigaretę ir su nepasi-tikėjimu apžiūrėjo ją: ji pa-sirodė jam per daug mažutė, elegantiška ir įtartina kvapi. Tačiau, norėdamas nusi-raminti, jis užsirūkė ir rau-kydamasis išpūtė skystą, salstelėjusį dūmelį.

— Mano giliu įsitikinimu, — kalbėjo Tadas, — jums teliko viena išeitis — ieškoti patikimo žiranto. Gauti dar kartą Rūškiavoje trumpalai-kę paskolą ir pamokėti ratą. Tuo jūs atitolinsite... — jis norėjo pasakyti "katastro-fą", bet susilaikė, kostelėjo ir, kreivai žvilgtelėjęs į tė-va, pridūrė: — atitolinsite... tuos visus, kche, nemalonus... "Kėkštas... Kėkštas... Kėkštas... Lieka tik tai Kėkštas..." — ši mintis rė-želėjo Povilo Druseikos sme-genis fizišku skausmu. Iš pa-sažonės vėl išniro šaltos, — šaltos, lyg pats mirties dvelk telėjimas kaimyno akys, ir Povilas Druseika nusipurtė.

Visą likusį laiką jis sėdė-jo puošnioje sūnaus svetai-nėje abejingas, beveik nebe-siklausydamas, ką toliau į-rodinėjo Tadas ir ką kalba-vo lipšnioji marti. Mintys veržliu srautu nešė jį į namus, į gimtuosius Lapšelius, kuriuos jis turėjo gelbėti. Gelbėti pats. Ir ko, ko jis

čia važiuo, ko dar tikėjosi? Dabar jis žinojo, kaimyno paslaugos nebešvengs! Ir tai bus — galo pradžia.

Vanda grįžo iš virtuvės, atnešdama stiklinę putojan-čio pieno su Emso vandeniu.

— O kaip tėvelis susitvar-kė su nakvyne? — rūpestin-gu balsu ji kreipėsi į Aud-rę. — Žinoma, tėvelis galėtų pernaktuoti ir pas mus. Kad ir čia ant sofos. Tik kažin ar bus jam patogų? Taduti, o gal geriau paskambinus ir viešbutį ir užsakius tėveliui gerą numerį? Tikriausiai tė-veliui būtų ten žymiai sma-giau? Ar tėvelį patenkintų viešbučio kambarys? — ji kreipėsi į uošvį.

— Viešbučio? — Povilas Druseika, vis dar neatsipeikėdamas nuo užplūdusių jį minčių, pažiūrėjo pro akinių viršų į marčią. — Kokio viešbučio? Kam? Palaukit, sakote, viešbutis? Ne, kam gi? — pagaliau jis atsitokė-jo. — Jei reikalai jau taip pasisuko, aš važiuosiu namo. Taip, dar šį vakarą. O ką man čia veikti? Į naktinį Ry-gos traukinį, tur būt, dar su-spėčiau?

— Kam tėvelis taip sku-bate? Taduti, kada išei-na-tas Rygos traukinys? — Vandos balse prasiveržė sun-kiavęs nusilepiamas džiaug-smas.

Tadas pažiūrėjo į laikrodį.

— O, dar turime net dvi valandas laiko! Vanda! — jis taip pat pastebimai pa-gyvėjo: — Prieš kelionę rei-kia tėvelį pavaišinti karšta arbata! Pasirūpink, bran-gioji!

— Tuojau, tuojau! Aud-rute, tu man padėsi? Abi pa-dengsime stalą, ir aš tėveliui įpilsiu stiprios karštos arba-tėlės su romu. Su tikru prancūzišku romu!

Ji pašoko nuo žemos kė-dutės ir lengvai išbėgo virtu-vėn: kviesdama paskui save ir Audrę.

Kai Audrė išėjo į prieš-kambarį, jau nebe pirmą kartą jai pasirodė, kad žemė dreba po kojomis. Ji pasvi-ro, atsiremėsi ranka sienos.

Staiga ji pamatė kampe kabančius tėvo kailinukus. Kažkas tarsi stvėrė jai už gerklės ir stipriai, ligi skaus-mo sugniaužė.

Audrė priėjo artyn: pažįs-tamas, šiltas avikailio ir Lapšelių kūtės kvapas padvelkė jai į veidą. Delnu perbraukė ji šurkštų milą, pastebėdama, kad prie kaili-nukų apykaklės ištrūkęs kabliukas, viena saga kada-ruoja tik ant siūlelio, o ke-liose vietose įplėsta medžia-ga skubomis suadyta, — ir ji pažino motinos rankų dar-bą...

Audrė lūpos ėmė virpėti, ašarų migla aptraukė jai

akis. Ji įsikniaubė veidu į tē-vo kailinukus ir pravirko...

— O — Viskas išsprendė daug paprasčiau, negu buvo gali-ma tikėtis. Tadas jautėsi ge-rai išaiškines tėvui jo sugal-voto žygio pas Žemės banko valdytoją beprasmiškumą. Jautėsi protingai pataręs, kaip tėvas turįs elgtis toliau. Ir, atrodo, tėvas suprato. Be-jokių priekaištų, išgėręs karštos arbatos su prancū-zišku romu, atsiveikines su sūnum ir marčia, jis išva-žiavo su Audre į stotį. Dėl savo nelemto bronchito Ta-das net nepalydėjo jo į trau-kinį...

Ir vis tik Tadas Druseika negalėjo dabar ramiai už-migti. Jis nervingai vartėsi po lengva atlasine antklode, slegiančią jį akmens luitu.

Jau kelintą kartą Tadas norėjo pažadinti gretimoje lovoje miegančią žmoną ir pasidalinti su ja savo ait-riomis mintimis. Išgiršti iš jos lūpų pateisinantį žodį. Tačiau, įsiklausęs į ritmingą žmonos alsavimą, jis gailėjo-si sutrikdyti saldų Vandos miegą.

Žinoma, galėjo jis ir nu-eiti, ir pakalbėti su Žemės banko valdytoju. Po rytdie-nos vaišių, gal būt, užsi-megztų tarp jų dar šiltesni ryšiai. Žinoma, banko val-dytojas galėtų net atsižvelgti į kylančio ministerijos valdininko prašymą. Pada-rytų šokią tokią protekiją tėvui... (Ką čia slėpti, Ta-das puikiai žinojo, ką gyve-nime reiškę gera protekci-ja!) Visa tai, žinoma, taip...

— Bet jo paties ateitis? Drumsti savo ateitį ir mes-ti ant jos šešėlį? Tėvo pra-skolinto ūkio šešėlį? Pačiam visiems šią negarbę išgar-sinti?

O jeigu reikalas vis tik priėtų ligi varžytinių? Kas tada? Argi ši dėmė nekristų ir ant jo, Tado Druseikos, karjeros?

"Vyriausybės žinios". — raminosi Tadas, — kas mė-nesį skelbia šimtus įvairiau-sių ūkių varžytinių. Kas ten

jas visas besuseks. Argi kaž-kokio Druseikos iš Lapšelių ūkio varžytines žmonės bū-tinai riš su ministerijos val-dininko Tado Druseikos var-du?

Kaip ten bebūtų — jam pravartu atsiritoti nuo šios ne-per maloniausios istori-jos! Juo toliau atsiritoti!..

Egoizmas? Savanaudišku-mas? O ką iš viso reiškia šios tuščios sąvokos?

Na, tegu pagaliau ir taip! Argi ne egoizmu ir savanau-diškumu pagrįstas visas mū-sų gyvenimas? Homo homi-ni lupus est... Tai kodėl jis, Tadas Druseika, turėtų būti kažkokia išimtis visame mū-sų gyvenime? Kažkokia keis-ta anomalija...

Ir Vanda yra visai teisi, sakydama: "Taduti, tu pri-valai pirmiausia galvoti vien apie savo ateitį! Tau niekas nepadėjo, tu pats pasiekei tą, ką dabar turi!"

Minčių tėkmės gilumoje, tarsi paveikslo antrajame plane, šmėstelėjo prisimini-mas apie laišką... protekci-nį laišką generolui... Tačiau Tadas Druseika greit atsi-kratė šio blankaus prisimini-mo.

Ką ir bekalbėti, jo karje-ros pradžia — tiesiog fan-tastiška! Ir jeigu šiandien jis turi jau keturioliką ka-tegoriją, tai ne todėl, kad jis, kaip sako Vanda, "gimęs su marškinėliais", bet ir todėl, kad moka ir nori mokėti gy-venti! Dabar jam svarbiau-sia — išsilaikyti balne! Žūt būt išsilaikyti! Bet kokiomis priemonėmis!..

(Bus daugiau)

FRANK VASS, B.A.
Advokatas - Notaras
Suite 403 455 Spadina
Ofiso tel. WA. 2-6111
Res. — CL. 1-0651
Toronto

Lilia Flower Shop
690 QUEEN ST. W. TORONTO
Specializuojamės Prirengime Gėlių Vestuvėms,
Laidotuvėms ir Kitiems Reikalams.
Telefonas EM. 6-4183

Lietuviška Valgykla
UNION CAFE
387 SHERMAN AVE. N. HAMILTON, ONT.
Šviežias Maistas. Geras Pasirinkimas Įvairių Lietu-
viškų Valgių. Turime Kambarių Apsistojimui.
Savininkas Ch. Pampalas
Telefonas: LI. 4-6917